

31971R1408

5.7.1971

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 149/2

UREDBA SVETA (EGS) št. 1408/71

z dne 14. junija 1971

o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti

KAZALO

NASLOV I:	SPLOŠNE DOLOČBE (členi 1 do 12)	37
NASLOV II:	DOLOČITEV ZAKONODAJE, KI SE UPORABLJA (členi 13 do 17)	41
NASLOV III:	POSEBNE DOLOČBE V ZVEZI Z RAZLIČNIMI VRSTAMI DAJATEV	44
Poglavje 1: Bolezen in materinstvo		
Oddelek 1:	Skupne določbe (člen 18)	44
Oddelek 2:	Delavci in njihovi družinski člani (členi 19 do 24)	44
Oddelek 3:	Brezposelne osebe in njihovi družinski člani (člen 25)	45
Oddelek 4:	Vlagatelji zahtevkov za pokojnino in njihovi družinski člani (člen 26)	46
Oddelek 5:	Upokojeni in njihovi družinski člani (členi 27 do 34)	46
Oddelek 6:	Razne določbe (člen 35)	48
Oddelek 7:	Povračilo med nosilci (člen 36)	48
Poglavje 2: Invalidnost		
Oddelek 1:	Delavci za katere velja le zakonodaja, po katerih je višina invalidskih dajatev neodvisna od trajanja zavarovalnih dob (členi 37 do 39)	48
Oddelek 2:	Delavci, za katere velja le zakonodaja, po katerih je višina invalidskih dajatev odvisna od trajanja zavarovalnih dob, ali podobne zakonodaje in zakonodaje iz Oddelka 1 (člen 40)	49
Oddelek 3:	Poslabšanje invalidnosti (člen 41)	49
Oddelek 4:	Ponovno priznanje dajatev po mirovanju ali odvzemu — Pretvorba invalidskih dajatev v dajatve za starost (člena 42 in 43)	50
Poglavje 3:	Starost in smrt (pokojnine) (členi 44 do 51)	51
Poglavje 4: Nesreče pri delu in poklicne bolezni		
Oddelek 1:	Pravica do dajatev (členi 52 do 59)	54
Oddelek 2:	Poslabšanje poklicne bolezni, za katero je bila dodeljena dajatev (člen 60)	56
Oddelek 3:	Razne določbe (člena 61 in 62)	57
Oddelek 4:	Povračila med nosilci (člen 63)	57
Poglavje 5:	Pomoči ob smrti (členi 64 do 66)	57
Poglavje 6: Brezposelnost		
Oddelek 1:	Skupne določbe (člena 67 in 68)	58
Oddelek 2:	Brezposelne osebe, ki odidejo v državo članico, ki ni pristojna država (člena 69 in 70)	59
Oddelek 3:	Brezposelne osebe, ki so med zadnjo zaposlitvijo stalno prebivale v državi članici, ki ni pristojna država (člen 71)	59

Poglavje 7:	Družinske dajatve in družinski dodatki za zaposlene in brezposlene osebe	
Oddelek 1:	Skupne določbe (člen 72)	60
Oddelek 2:	Delavci in brezposelne osebe katerih družine prebivajo v državi članici, ki ni pristojna država (členi 73-76)	60
Poglavje 8:	Dajatve za vzdrževane otroke upokoencev in za sirote (členi 77 do 79)	61
NASLOV IV:	UPRAVNA KOMISIJA ZA SOCIALNO VARNOST DELAVCEV MIGRANTOV (člena 80 in 81)...	63
NASLOV V:	SVETOVALNI ODBOR ZA SOCIALNO VARNOST DELAVCEV MIGRANTOV (člena 82 in 83)...	64
NASLOV VI:	RAZNE DOLOČBE (členi 84 do 93)	65
NASLOV VII:	PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE (členi 94 do 99)	66

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE,

ker je zdaj primerno, da se v enem pravnem instrumentu združijo vse temeljne določbe za izvajanje člena 51 Pogodbe v korist delavcev, tudi obmejnih delavcev, sezonskih delavcev in mornarjev;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti členov 2, 7 in 51 Pogodbe,

ker je zaradi znatnih razlik med nacionalnimi zakonodajami glede oseb, za katere se uporabljajo, bolj zaželeno uveljaviti načelo, da se Uredba uporablja za vse državljane držav članic, ki so zavarovani po sistemih socialne varnosti za zaposlene osebe;

ob upoštevanju predlogov Komisije, pripravljenih po posvetovanju z Upravno komisijo za socialno varnost delavcev migrantov ⁽¹⁾,

ker določbe za uskladitev nacionalnih zakonodaj s področja socialne varnosti sodijo v okvir prostega gibanja delavcev državljanov držav članic in morajo zato prispevati k izboljšanju njihovega življenjskega standarda in pogojev za zaposlitev, tako da v Skupnosti zagotovijo prvič enako obravnavanje vseh državljanov držav članic po različnih nacionalnih zakonodajah in drugič dajatve iz socialne varnosti za delavce in njihove vzdrževance ne glede na kraj zaposlitve ali prebivanja;

ob upoštevanju mnenj Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ker je treba te cilje doseči zlasti s seštevanjem vseh dob, ki se po različnih nacionalnih zakonodajah upoštevajo za pridobitev in ohranjanje pravice do dajatev iz socialne varnosti ter za izračun zneska dajatev, in z zagotovitvijo dajatev za različne kategorije oseb, zajetih v uredbi, ne glede na kraj prebivanja v Skupnosti;

ob upoštevanju mnenj Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker postaja potreba po splošni reviziji Uredbe Sveta št. 3 ⁽⁴⁾ o socialni varnosti delavcev migrantov vse bolj očitna tako z vidika praktičnih izkušenj pri njenem izvajanju od leta 1959 kot zaradi sprememb v nacionalnih zakonodajah;

ker morajo določbe za uskladitev, sprejete za izvajanje člena 51 Pogodbe, delavcem, ki se gibljejo v Skupnosti, zagotoviti odmerjene pravice in ugodnosti, pri čemer ne smejo povzročiti neutemeljenega prekrivanja dajatev;

ker se sedanje določbe za uskladitev v celoti lahko istočasno razvijejo, izboljšajo in v določeni meri poenostavijo, ob upoštevanju znatnih razlik med nacionalnimi zakonodajami s področja socialne varnosti;

ker morajo v ta namen osebe, ki imajo pravico do dajatev za invalidnost, starost in smrt (pokojnine), imeti možnost uživati vse dajatve, ki so jim bile odmerjene v različnih državah članicah; ker pa je, da bi se izognili neutemeljenemu prekrivanju dajatev, ki lahko izhaja zlasti iz podvajanja zavarovalnih dob in drugih dob,

⁽¹⁾ UL 194, 28.10.1966, str. 3333/66 in UL C 95, 21.9.1968, str. 18.

⁽²⁾ UL C 10, 14.2.1968, str. 30 in UL C 135, 14.12.1968, str. 4.

⁽³⁾ UL 64, 5.4.1967, str. 1009/67 in UL C 21, 20.2.1969, str. 18.

⁽⁴⁾ UL 30, 16.12.1958, str. 561/58.

ki se obravnavajo kot zavarovalne dobe, dajatve treba omejiti z najvišjim zneskom, ki bi ga delavec dobil v eni od teh držav, če bi tam preživel vse svoje delovno življenje;

ker je za zagotovitev mobilnosti delovne sile pod boljšimi pogoji odslej treba zagotoviti tesnejše usklajevanje med sistemi zavarovanj za primer brezposelnosti in sistemi za pomoč brezposelnim v vseh državah članicah; ker je torej za pospeševanje iskanja zaposlitve v različnih državah članicah zlasti primerno, da se brezposelnim delavcem za omejeno obdobje dodelijo dajatve za brezposelnost po zakonodaji države članice, ki je zanje nazadnje veljala;

ker se zdi zaželeno izboljšati sistem po Uredbi št. 3, ki ureja družinske dajatve v primerih ločenih družin, tako glede kategorij oseb, upravičenih da takih dajatev, kot glede mehanizmov za njihovo dodeljevanje;

ker je ob upoštevanju problemov v zvezi z brezposelnostjo primerno, da se pravica do družinskih dajatev razširi na družinske člane brezposelnih delavcev, ki prebivajo v državi članici, ki ni država članica, pristojna za plačevanje dajatve za brezposelnost;

ker je treba poleg tega sedanje omejitve pri dodeljevanju družinskih dajatev odpraviti in za zagotovitev plačila dajatev za vzdrževanje članov ločenih družin, brez upoštevanja dajatev, namenjenih zlasti spodbujanju povečanja števila prebivalcev, po možnosti določiti skupna pravila za vse države članice ter nadaljevati ta prizadevanja; glede na velike razlike med nacionalnimi zakonodajami pa je treba sprejeti rešitev, ki upošteva ta položaj; plačevanje družinskih dajatev države zaposlitve za pet držav in plačevanje družinskih prejemkov države prebivališča družinskih članov, kadar je država zaposlitve Francija;

ker je po analogiji z rešitvami iz Uredbe Sveta (EGS) 1612/68 ⁽¹⁾ z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti zaželeno v svetovalnem odboru zbrati predstavnike delavcev in delodajalcev, da preučijo probleme, ki jih obravnava Upravna komisija;

ker ta Uredba lahko nadomesti ureditev iz člena 69(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,

SPREJEL TO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Opredelitve

V tej uredbi:

(a) „delavec“ pomeni:

- (i) ob upoštevanju omejitev iz Priloge V, vsako osebo, ki je obvezno zavarovana ali prostovoljno nadaljuje zavarovanje za enega ali več primerov, ki so zajeti v sistem socialne varnosti za zaposlene osebe;
- (ii) vsako osebo, ki je po sistemu socialne varnosti za vse osebe s stalnim prebivališčem ali za celotno aktivno prebivalstvo obvezno zavarovana za enega ali več primerov, obravnavanih v tej uredbi, če je osebo:

— zaradi načina izvajanja ali financiranja tega sistema mogoče opredeliti kot zaposleno osebo, ali

— je v primeru, da ne izpolnjuje tega merila, obvezno zavarovana ali prostovoljno nadaljuje zavarovanje za kateri drug primer, določen v Prilogi V, v sistemu za zaposlene osebe;

(iii) vsako osebo, ki je obvezno zavarovana za enega ali več primerov, ki so zajeti v področja, obravnavana v tej uredbi, v sistemu socialne varnosti države članice za zaposlene osebe ali za vse prebivalce ali nekatere kategorije prebivalcev, če je bila ta oseba že prej obvezno zavarovana za isti primer v sistemu za zaposlene osebe iste države članice;

(b) „obmejni delavec“ pomeni delavca, ki je zaposlen na ozemlju ene države članice in stalno prebiva na ozemlju druge države članice, v katero se praviloma vrača vsak dan ali najmanj enkrat na teden; če obmejnega delavca podjetje, ki mu sicer običajno pripada, napoti drugam na ozemlje te ali druge

⁽¹⁾ UL 259, 19.10.1968, str. 2.

- države članice, obdrži status obmejnega delavca za dobo, ki ne presega štirih mesecev, tudi če mu je v tej dobi preprečen vsakodnevni ali vsakotedenski povratek v kraj stalnega prebivališča;
- (c) „sezonski delavec“ pomeni delavca, ki gre na ozemlje države članice, ki ni tista, v kateri ima sicer stalno prebivališče, na delo sezonske narave za podjetje ali delodajalca v tej državi za dobo, ki v nobenem primeru ne sme presegati osmih mesecev, in ki ostane na ozemlju te države ves čas trajanja dela; delo sezonske narave pri tem pomeni delo, ki se v odvisnosti od menjave letnih časov ponovi vsako leto;
- (d) izraz „begunec“ ima pomen, ki mu je dodeljen v členu 1 Konvencije o statusu beguncev, podpisane v Ženevi 28. julija 1951;
- (e) izraz „oseba brez državljanstva“ ima pomen, ki mu je dodeljen v členu 1 Konvencije o statusu oseb brez državljanstva, podpisane v New Yorku 28. septembra 1954;
- (f) „družinski član“ pomeni vsako osebo, ki je opredeljena ali priznana za člana družine ali za člana gospodinjstva z zakonodajo, po kateri se zagotavljajo dajatve, ali, v primerih, omejenih v členih 22(1)(a) in 39, z zakonodajo države članice, na ozemlju katere taka oseba stalno prebiva; kadar ta zakonodaja kot člana družine ali člana gospodinjstva opredeljuje le osebo, ki stalno prebiva pod isto streho kot delavec, velja ta pogoj za izpolnjen, če ga slednji pretežno vzdržuje;
- (g) „preživela oseba“ pomeni vsako osebo, ki je opredeljena ali priznana kot taka po zakonodaji, po kateri se dodeljujejo dajatve; kadar ta zakonodaja opredeljuje kot preživelo osebo le osebo, ki je živila pod isto streho kot pokojni, ta pogoj velja za izpolnjen, če je pokojni pretežno vzdrževal to osebo;
- (h) „stalno prebivališče“ pomeni običajno prebivališče;
- (i) „začasno bivanje“ pomeni začasno prebivališče;
- (j) „zakonodaja“ pomeni vse zakone, predpise in druge določbe ter vse druge sedanje ali prihodnje izvedbene ukrepe vsake države članice, ki se nanašajo na področja socialne varnosti in sisteme socialne varnosti, zajete v členu 4(1) in (2)
- Pojem izključuje določbe obstoječih ali prihodnjih gospodarskih sporazumov, ne glede na to, ali so z odločitvijo organov oblasti postali obvezni ali vsebinsko razširjeni. Kadar pa te določbe služijo za uveljavljanje zavarovalnega pogoja, v skladu z zakoni in predpisi iz prejšnjega pododstavka, se lahko omejitev tega pojma kadarkoli prekliče z izjavo države članice, v kateri so opredeljeni sistemi, za katere se uporablja ta uredba. Tako izjavo je treba sporočiti in objaviti v skladu z določbami člena 96. Določbe prejšnjega pododstavka ne izključujejo iz uporabe te uredbe tistih sistemov, za katere se uporablja Uredba št. 3;
- (k) „konvencija o socialni varnosti“ pomeni vsako dvostransko ali večstransko listino, ki zavezuje ali bo zavezovala dve ali več držav članic, in vsako drugo večstransko listino, ki zavezuje ali bo zavezovala najmanj dve državi članici in eno ali več drugih držav na področju socialne varnosti za vse ali del področij in sistemov, določenih v členu 4(1) in (2), skupaj z vsemi vrstami sporazumov, ki se sklenejo v skladu s temi listinami;
- (l) „pristojni organ“ pomeni za vsako državo članico ministra, ministre ali druge enakovredne organe, odgovorne za sisteme socialne varnosti na celotnem ozemlju ali na delu ozemlja te države;
- (m) „Upravna komisija“ pomeni komisijo, navedeno v členu 80;
- (n) „nosilec“ pomeni za vsako državo članico ustanovo ali organ, ki je odgovoren za uporabo celotne zakonodaje ali njenega dela;
- (o) „pristojni nosilec“ pomeni:
- (i) nosilca, pri kateri je oseba zavarovana v času vloge za dajatev; ali
- (ii) nosilca, od katerega je oseba upravičena ali bi bila upravičena prejemati dajatve, če bi sama ali član oziroma člani njene družine stalno prebivali na ozemlju države članice, na katerem se ta nosilec nahaja; ali
- (iii) nosilca, ki ga imenuje pristojni organ v državi; ali
- (iv) v primeru sistema, ki se nanaša na obveznost delodajalca v zvezi z dajatvami, določenimi v členu 4(1), bodisi delodajalca ali zavarovalnico oziroma, v odsotnosti obeh, ustanovo ali organ, ki ga imenuje pristojni organ države;

- (p) „nosilec v kraju stalnega prebivališča“ in „nosilec v kraju začasnega prebivališča“ pomeni nosilca, ki je pristojen za zagotavljanje dajatev v kraju, kjer oseba stalno prebiva, ali nosilca, ki je pristojen za zagotavljanje dajatev v kraju, kjer oseba začasno biva, po zakonodaji, ki jo uporablja ta nosilec, ali kadar takega nosilca ni, nosilec, ki ga imenuje pristojni organ v državi članici;
- (q) „pristojna država“ pomeni državo članico, na ozemlju katere je pristojni nosilec;
- (r) „zavarovalne dobe“ pomenijo dobe plačevanja prispevkov ali dobe zaposlitve ali samozaposlitve, kot so opredeljene ali priznane kot zavarovalne dobe po zakonodaji, po kateri so bile dopolnjene ali se štejejo za dopolnjene, ter vsa obdobja, ki so obravnavana kot taka, če jih imenovana zakonodaja obravnava kot enakovredna zavarovalnim dobam;
- (s) „dobe zaposlitve“ pomenijo dobe, ki jih kot take opredeljuje ali priznava zakonodaja, po kateri so bile dopolnjene, ter vsa obdobja, ki so obravnavana kot taka, če jih imenovana zakonodaja obravnava kot enakovredna dobam zaposlitve;
- (t) „dajatve“ in „pokojnine“ pomenijo vse dajatve in pokojnine, vključno z vsemi njihovimi elementi, ki se izplačujejo iz javnih sredstev, z uskladitvami in dopolnilnimi dodatki v skladu z določbami Naslova III, pa tudi pavšalne dajatve, ki se lahko izplačajo namesto pokojnin, in izplačila, ki predstavljajo povračila prispevkov;
- (u) (i) izraz „družinske dajatve“ pomeni vse storitve ali denarne dajatve, namenjene kritju družinskih stroškov po zakonodaji iz člena 4(1)(h), razen posebnih otroških dodatkov za rojstvo ali posvojitvev, omenjenih v Prilogi I;
- (ii) izraz „družinski dodatki“ pomeni periodične denarne dajatve, ki se dodeljujejo izključno glede na število in, kjer to pride v poštev, glede na starost družinskih članov;
- (v) „pomoči ob smrti“ pomeni vsa enkratna izplačila v primeru smrti, razen pavšalnih dajatev, omenjenih v pododstavku (t).

Člen 2

Osebna veljavnost

1. Ta uredba se uporablja za delavce, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic in so državljani ene od držav članic ali osebe brez državljanstva ali begunci, ki stalno prebivajo na ozemlju ene od držav članic, pa tudi za njihove družinske člane in preživele osebe.

2. Poleg tega se ta uredba uporablja tudi za preživele osebe delavcev, za katere je veljala zakonodaja ene ali več držav članic, ne glede na državljanstvo teh delavcev, kadar so njihove preživele osebe državljani ene od držav članic, osebe brez državljanstva ali begunci, ki stalno prebivajo na ozemlju ene od držav članic.

3. Ta uredba se uporablja za državne uradnike in za osebe, ki so v skladu z veljavno zakonodajo obravnavane kot takšne, kadar zanje velja ali je veljala zakonodaja države članice, za katero se uporablja ta uredba.

Člen 3

Enako obravnavanje

1. Ob upoštevanju posebnih določb te uredbe imajo osebe s stalnim prebivališčem na ozemlju ene od držav članic, za katere se uporablja ta uredba, enake pravice in obveznosti po zakonodaji vsake države članice, kot državljani te države članice.

2. Določbe odstavka 1 se uporabljajo za pravico do volitve članov v organe ustanov socialne varnosti ali do sodelovanja pri njihovem imenovanju, ne vplivajo pa na zakonske določbe držav članic v zvezi z načini imenovanja ali primernostjo oseb za imenovanje v te organe.

3. Razen kot je določeno v Prilogi II, se določbe konvencij o socialni varnosti, ki ostanejo v veljavi v skladu s členom 7(2)(c), in določbe konvencij, sklenjenih v skladu s členom 8(1), uporabljajo za vse osebe, za katere se uporablja ta uredba.

Člen 4

Stvarna veljavnost

1. Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

- (a) dajatve za bolezen in materinstvo;
- (b) invalidske dajatve, vključno s tistimi, ki so namenjene vzdrževanju ali izboljševanju možnosti pridobivanja zasluzka;
- (c) dajatve za starost;
- (d) dajatve za preživele osebe;
- (e) dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni;
- (f) pomoči ob smrti;
- (g) dajatve za brezposelnost;
- (h) družinske dajatve.

2. Ta uredba se uporablja za vse splošne in posebne sisteme socialne varnosti, na podlagi plačevanja prispevkov ali brez njih, in za sisteme, ki se nanašajo na odgovornost delodajalca ali lastnika ladje za dajatve iz odstavka 1.

3. Določbe Naslova III te uredbe ne posegajo v zakonske določbe države članice, ki veljajo za odgovornost lastnikov ladij.

4. Ta uredba se ne uporablja za socialno pomoč, za sisteme dajatev za žrtve vojne ali njenih posledic in za posebne sisteme za državne uradnike in osebe, ki se obravnavajo kot take.

Člen 5

Izjave držav članic o področju uporabe uredbe

Države članice morajo navesti zakone in sisteme iz člena 4(1) in (2), minimalne dajatve, iz člena 50, in dajatve iz členov 77 in 78, v izjavah, ki se sporočijo in objavijo v skladu s členom 97.

Člen 6

Konvencije o socialni varnosti, ki jih uredba nadomešča

V skladu z določbami členov 7, 8 in 46(4) uredba za osebe in zadeve, ki jih zajema, nadomešča določbe konvencij o socialni varnosti, ki zavezujejo bodisi:

- (a) samo dve ali več držav članic, ali
- (b) najmanj dve državi članici in eno ali več drugih držav, kadar obravnava primerov ne zadeva nobenega nosilca v kateri od drugih držav.

Člen 7

Mednarodne določbe, na katere uredba ne učinkuje

1. Ta uredba ne učinkuje na obveznosti, ki izhajajo iz:

- (a) konvencij, ki jih je sprejela Mednarodna organizacija dela, ki so začele veljati po ratifikaciji v eni ali več državah članicah;
- (b) Evropskih začasnih sporazumov o socialni varnosti z dne 11. decembra 1953, ki so bili sklenjeni med državami članicami Sveta Evrope.

2. Ne glede na določbe člena 6 se še naprej uporabljajo:

- (a) določbe Sporazuma z dne 27. julija 1950 o socialni varnosti za čolnarje na Renu, revidiranega 13. februarja 1961;
- (b) določbe Evropske konvencije z dne 9. julija 1956 v zvezi s socialno varnostjo delavcev v mednarodnem prometu;
- (c) določbe konvencij o socialni varnosti, navedenih v Prilogi II.

Člen 8

Sklepanje konvencij med državami članicami

1. Dve ali več držav članic lahko med seboj po potrebi sklepajo konvencije na podlagi načel in v duhu te uredbe.

2. Vsaka država članica v skladu z določbami člena 96(1) poroča o vseh konvencijah, ki jih je sklenila z drugimi državami članicami po določbah odstavka 1.

Člen 9

Dostop do prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja

1. Določbe zakonodaje držav članic, ki pogojujejo dostop do prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja s stalnim prebivališčem na ozemlju te države, se ne uporabljajo za osebe, ki stalno prebivajo na ozemlju druge države članice, pod pogojem, da je zanje nekoč v njihovi pretekli delovni dobi veljala zakonodaja prve države članice kot za zaposlene ali samozaposlene osebe.

2. Če je po zakonodaji države članice vstop v prostovoljno ali prostovoljno nadaljevanje zavarovanja pogojen z dopolnjeno zavarovalno dobo, se v potrebnem obsegu upoštevajo tudi zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, enako, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji prve države.

Člen 10

Odpoved pogoju stalnega prebivališča — učinek obveznega zavarovanja na povračilo prispevkov

1. Kadar ta uredba ne določa drugače, se denarne dajatve za invalidnost, starost ter za preživelo osebo, pokojnine za nesreče pri delu ali poklicne bolezni ter pomoči ob smrti, pridobljene po zakonodaji ene ali več držav članic, ne morejo zmanjšati, spremeniti, začasno ustaviti, odvzeti ali zapleniti zaradi tega, ker prejemnik stalno prebiva na ozemlju druge države članice, kot je tista, v kateri se nahaja nosilec, ki je odgovoren za plačilo.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za pavšalne dajatve, dodeljene v primeru ponovne poroke preživelega zakonca, ki je bil upravičen do pokojnine preživelih oseb.

2. Kadar je po zakonodaji države članice povračilo dajatev pogojeno s tem, da oseba ni več obvezno zavarovana, ta pogoj ne velja za izpolnjen, dokler je oseba obvezno zavarovana kot zaposlena ali samozaposlena oseba po zakonodaji katere druge države članice.

Člen 11

Usklajevanje dajatev

Pravila za usklajevanje, ki jih določa zakonodaja države članice, se uporabljajo tudi za dajatve, do katerih je prejemnik upravičen po tej zakonodaji ob upoštevanju določb te uredbe.

Člen 12

Preprečevanje prekrivanja dajatev

1. Ta uredba ne daje niti ne ohranja pravice do več dajatev iste vrste za isto dobo obveznega zavarovanja. Ta določba pa se ne uporablja za dajatve za invalidnost, starost, smrt (pokojnine) in

poklicne bolezni, ki jih dodeljujejo nosilci v dveh ali več državah članicah v skladu z določbami členov 41, 43(2) in (3), 46, 50, 51 in 60(1)(b).

2. Kadar uredba ne določa drugače, se lahko določbe zakonodaje države članice, ki urejajo zmanjšanje, mirovanje ali odvzem dajatev v primeru prekrivanja z drugimi dajatvami socialne varnosti ali s kako drugo obliko dohodka, uveljavljajo tudi, kadar so te dajatve pridobljene po zakonodaji druge države članice ali kadar je bil tak dohodek pridobljen na ozemlju druge države članice. Te določbe se ne uporabljajo, če oseba prejema dajatve iste vrste za invalidnost, starost ali smrt (pokojnine) ali poklicno bolezen, ki jih dodeljujejo nosilci dveh ali več držav članic v skladu z določbami členov 41, 43(2) in (3), 46, 50, 51 in 60(1)(b).

3. Določbe zakonodaje države članice o zmanjšanju, mirovanju ali odvzemu dajatve osebi, ki prejema dajatve za starost ali predčasne dajatve za starost in opravlja poklicno dejavnost, se lahko uveljavijo proti taki osebi tudi, če opravlja poklicno dejavnost na ozemlju druge države članice.

4. Invalidska pokojnina, ki se izplačuje po nizozemski zakonodaji, se v primerih, ko je nizozemski nosilec zavezan po določbah člena 57(3)(c) ali 60(2)(a) prispevati tudi k stroškom dajatev za poklicno bolezen, ki se izplačujejo po zakonodaji druge države članice, zmanjša za znesek, ki se izplačuje nosilcu v drugi državi članici, ki je odgovoren za izplačilo dajatev za poklicno bolezen.

NASLOV II

DOLOČITEV ZAKONODAJE, KI SE UPORABLJA

Člen 13

Splošna pravila

1. Za delavce, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države članice. Ta zakonodaja se določi v skladu z določbami tega naslova.

2. V skladu s členi 14 do 17:

(a) za delavca, zaposlenega na ozemlju ene države članice, velja zakonodaja te države, tudi če stalno prebiva na ozemlju druge

države članice ali če je registrirani sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, ki osebo zaposluje, na ozemlju druge države članice;

(b) za osebo, zaposleno na krovu plovila, ki pluje pod zastavo države članice, velja zakonodaja te države članice;

(c) za državne uradnike ali osebe, ki se obravnavajo kot take, velja zakonodaja države članice, v upravi katere so zaposleni;

(d) za osebo, vpoklicano ali ponovno vpoklicano na služenje vojaškega roka ali na civilno služenje v državi članici, velja zakonodaja te države. Če je upravičenost po tej zakonodaji pogojena z dopolnitvijo zavarovalne dobe pred vstopom ali odpustom iz takega vojaškega ali civilnega služjenja, se v potrebni meri upoštevajo tudi zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, kot bi bile zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji prve države.

ima registriran sedež ali poslovno enoto, za osebo, zaposleno v tej podružnici ali stalnem predstavništvu, velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere je podružnica ali stalno predstavništvo;

Člen 14

Posebna pravila

1. Člen 13(2)(a) se uporablja v skladu z naslednjimi izjemami in posebnostmi:

(a) (i) za delavca, zaposlenega na ozemlju države članice v podjetju, kateremu običajno pripada, in ki jo to podjetje napoti na ozemlje druge države članice, da tam opravlja delo za to podjetje, še naprej velja zakonodaja prve države članice, če predvideno trajanje tega dela ne presega 12 mesecev in če oseba ni poslana, da nadomesti drugo osebo, ki ji je potekla napotitev;

(ii) če se trajanje dela, ki ga je treba opraviti, zaradi nepredvidljivih okoliščin podaljša preko prvotno predvidenega časa in preseže 12 mesecev, se zakonodaja prve države članice še naprej uporablja do dokončanja takega dela, če pristojni organ v državi članici, na ozemlje katere je oseba napotena, ali ustanova, ki jo imenuje ta organ, da za to svoje soglasje; za soglasje je treba zaprositi pred koncem prvotnega dvanajstmesečnega obdobja. Takega soglasja pa ni mogoče izdati za obdobje, ki presega 12 mesecev;

(b) za delavca, ki je zaposlen v mednarodnem prometu kot član potujočega ali letalskega osebja v podjetju, ki za najem ali plačilo ali na lasten račun opravlja storitve mednarodnega prevoza potnikov ali blaga po železnici, cesti, zraku ali celinskih plovniških poteh in ki ima svoj sedež ali poslovno enoto na ozemlju države članice, velja zakonodaja te države z naslednjimi omejitvami:

(i) kadar ima omenjeno podjetje podružnico ali stalno predstavništvo na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri

(ii) kadar je oseba pretežno zaposlena za ozemlju države članice, kjer stalno prebiva, zanjo velja zakonodaja te države, tudi če podjetje, ki jo zaposluje, nima registriranega sedeža ali poslovne enote ali podružnice ali stalnega predstavništva na tem ozemlju;

(c) za delavca, ki ni zaposlen v mednarodnem prometu in ki običajno opravlja svojo dejavnost na ozemlju dveh ali več držav članic, velja:

(i) zakonodaja države članice, v kateri stalno prebiva, če opravlja svojo dejavnost deloma na tem ozemlju ali če pripada več podjetjem ali več delodajalcem, ki imajo svoje registrirane sedeže ali poslovne enote na ozemlju različnih držav članic;

(ii) zakonodaja države članice, na ozemlju katere je registrirani sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, pri katerem je zaposlen, če stalno ne prebiva na ozemlju nobene od držav članic, v katerih opravlja delo;

(d) za osebo, ki je zaposlena na ozemlju ene države članice pri podjetju, ki ima registriran sedež ali poslovno enoto na ozemlju druge državne članice in posluje na obeh straneh meje teh dveh držav, velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere ima podjetje registriran sedež ali poslovno enoto.

2. Člen 13(2)(b) se uporablja v skladu z naslednjimi izjemami in posebnostmi:

(a) za delavca, zaposlenega pri podjetju, ki mu običajno pripada, bodisi na ozemlju države članice bodisi na krovu plovila, ki pluje pod zastavo države članice, ki jo to podjetje napoti na krov plovila, ki pluje pod zastavo druge države članice, da tam

opravlja dela za to podjetje, v skladu s pogoji, določenimi v členu 1(a) še naprej velja zakonodaja prve države članice;

(b) za delavca, ki sicer običajno ni zaposlen na morju, vendar pa opravlja delo v ozemeljskih vodah ali v pristanišču države članice na plovilu, ki pluje pod zastavo druge države članice v teh ozemeljskih vodah ali v tem pristanišču, pri tem pa ni član posadke tega plovila, velja zakonodaja prve države članice;

(c) za delavca, ki je zaposlen na krovu plovila, ki pluje pod zastavo države članice, in ga za to zaposlitev plačuje podjetje ali oseba, katere registrirani sedež ali poslovna enota je na ozemlju druge države članice, velja zakonodaja druge države članice, če ima stalno prebivališče na ozemlju te države; podjetje ali oseba, ki plačuje za zaposlitev, se šteje za delodajalca po tej zakonodaji.

3. Zakonodaja države članice v skladu s katero upokojenec, ki opravlja poklicno dejavnost, za to dejavnost ni obvezno zavarovan, se uporablja tudi za upokojenca, ki je pridobil pokojnino po zakonodaji druge države članice.

Člen 15

Pravila o prostovoljnem zavarovanju ali prostovoljnem nadaljevanju zavarovanja

1. Določbe členov 13 in 14 se ne uporabljajo za prostovoljno zavarovanje ali za prostovoljno nadaljevanje zavarovanja.

2. Kadar bi uporaba zakonodaj dveh ali več držav članic privedla do prekrivanja zavarovanj:

— po sistemu obveznega zavarovanja in po enem ali več sistemih prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja, za osebo velja izključno sistem obveznega zavarovanja;

— po dveh ali več sistemih prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja lahko oseba vstopi le v sistem prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja, ki ga je izbrala.

3. V primeru invalidnosti, starosti ali smrti (pokojnin) lahko oseba vstopi v sistem prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja v državi članici, tudi če zanjo obvezno velja zakonodaja druge države članice, v obsegu, kolikor tako dvojno zavarovanje izrecno ali molče dopušča prva država članica.

Oseba, ki želi vstopiti v sistem prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja v državi članici, katere zakonodaja poleg teh dveh sistemov pozna tudi dodatno prostovoljno zavarovanje, se lahko vključi le v slednjega.

Člen 16

Posebna pravila za osebe, zaposlene v diplomatskih ali konzularnih predstavništvi ter pomožno osebje Evropske skupnosti

1. Določbe člena 13(2)(a) se uporabljajo za osebe, zaposlene v diplomatskih in konzularnih predstavništvi, ter za zasebno gospodinjstvo osebje zaposlenih v teh predstavništvi.

2. Zaposlene osebe iz odstavka 1, ki so državljani države članice, ki akreditira ali pošilja predstavnike, lahko izberejo, da zanje velja zakonodaja te države. Pravico do izbire lahko znova uveljavijo ob koncu vsakega koledarskega leta in ne velja za nazaj.

3. Pomožno osebje Evropske skupnosti lahko izbere, da zanje velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere so zaposleni, zakonodaja države članice, ki je zanje nazadnje veljala, ali zakonodaja države članice, državljanji katere so, z izjemo določb, ki se nanašajo na družinske dodatke, katerih dodeljevanje je urejeno s pogoji zaposlovanja, ki se uporabljajo za tako osebje. Pravica do izbire se lahko uveljavi le enkrat in začne veljati z dnem nastopa zaposlitve.

Člen 17

Izjeme od členov 13 do 16

Dve ali več držav članic, pristojni organi teh držav ali ustanove, ki jih ti organi imenujejo, lahko sporazumno določijo izjeme od določb členov 13 do 16, kadar je to v interesu določenih kategorij oseb ali določenih oseb.

NASLOV III

POSEBNE DOLOČBE V ZVEZI Z RAZLIČNIMI VRSTAMI DAJATEV

POGLAVJE 1

BOLEZEN IN MATERINSTVO

nosilec in nosilec v kraju stalnega prebivališča pa lahko te dajatve nudi tudi slednji nosilec v imenu prvega, v skladu z zakonodajo pristojne države.

Oddelek 1

Skupne določbe

2. Določbe odstavka 1(a) se smiselno uporabljajo za družinske člane, ki stalno prebivajo na ozemlju druge države članice, kot je pristojna država, če niso upravičeni do takih dajatev po zakonodaji države, na ozemlju katere stalno prebivajo.

Člen 18

Seštevanje zavarovalnih dob

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da je pridobitev, ohranitev ali ponovna pridobitev pravic do dajatev odvisna od dopolnitve zavarovalnih dob, dob zaposlitve ali dob prebivanja, mora po potrebi upoštevati zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji katerekoli države članice, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo sam izvaja.

2. Določbe odstavka 1 veljajo za sezonske delavce, tudi za dobe pred prekinitvijo zavarovanja, ki je preseгла čas, ki ga dovoljuje zakonodaja pristojne države, če oseba ni prekinila zavarovanja za več kot štiri mesece.

Člen 20

Obmejni delavci in njihovi družinski člani — Posebna pravila

Obmejni delavec lahko pridobi dajatve tudi na ozemlju pristojne države članice. Takšne dajatve dodeljuje pristojni nosilec v skladu z zakonodajo te države, kot če bi oseba stalno prebivala v tej državi. Njegovi družinski člani lahko prejemajo dajatve pod enakimi pogoji, vendar je prejetje takšnih dajatev, razen v nujnih primerih, odvisno od tega, ali je med državama ali med pristojnimi organi teh držav sklenjen ustrezen sporazum ali v primeru, če tega ni, od predhodne odobritve pristojnega nosilca.

Oddelek 2

Delavci in njihovi družinski člani

Člen 21

Začasno bivanje ali prenos stalnega prebivališča v pristojno državo

Člen 19

Stalno prebivališče v državi članici, ki ni pristojna država — Splošna pravila

1. Delavec, ki stalno prebiva na ozemlju druge države članice, kot je pristojna država, in izpolnjuje pogoje zakonodaje pristojne države za upravičenost do dajatev, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18, v državi, v kateri stalno prebiva, prejema:

- (a) storitve, ki jih v imenu pristojnega nosilca nudi nosilec v kraju stalnega prebivališča v skladu z določbami zakonodaje, ki jo ta nosilec uporablja, kot če bi bila oseba zavarovana pri njem;
- (b) denarne dajatve, ki jih zagotavlja pristojni nosilec v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja. S sporazumom med pristojnim

1. Delavec iz člena 19, ki začasno biva na ozemlju pristojne države, prejema dajatve v skladu z določbami zakonodaje te države, kot če bi imela tam stalno prebivališče, tudi če je že pred tem začasnim bivanjem prejela dajatve za isti primer bolezni ali materinstva. Te določbe se ne uporabljajo za obmejne delavce in njihove družinske člane.

2. Delavec in njegovi družinski člani iz člena 19, ki prenesejo svoje stalno prebivališče na ozemlje pristojne države, prejemajo dajatve v skladu z določbami zakonodaje te države, tudi če so že prejeli dajatve za isti primer bolezni ali materinstva pred prenosom svojega stalnega prebivališča.

Člen 22

Začasno bivanje zunaj pristojne države — Vrnitev ali prenos stalnega prebivališča v drugo državo članico med boleznijo ali materinstvom — Potreba po odhodu v drugo državo članico zaradi ustreznega zdravljenja

1. Delavec, ki izpolnjuje pogoje zakonodaje pristojne države za upravičenost do dajatev, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18, in:

- (a) katerega zdravstveno stanje zahteva nujne storitve med začasnim bivanjem na ozemlju druge države članice, ali
- (b) ki mu potem, ko je postal upravičen do dajatev, katerih stroške krije pristojni nosilec, ta nosilec odobri vrnitev na ozemlje države članice, kjer ima stalno prebivališče, ali prenos stalnega prebivališča na ozemlje druge države članice, ali
- (c) ki mu pristojni nosilec odobri, da odide na ozemlje druge države članice, da bo prejel zdravljenje, ki ustreza njegovemu zdravstvenemu stanju, je upravičen do:

- (i) storitev, ki jih v imenu pristojnega nosilca nudi nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kot če bi bila oseba zavarovana pri njem; trajanje obdobja, v katerem se nudijo te dajatve, pa ureja zakonodaja pristojne države;
- (ii) denarnih dajatev, ki jih zagotavlja pristojni nosilec v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja. S sporazumom med pristojnim nosilcem in nosilcem v kraju začasnega ali stalnega prebivališča pa lahko te dajatve nudi tudi slednji nosilec v imenu prvega v skladu z določbami zakonodaje pristojne države.

2. Odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(b), se lahko zavrne le, če se ugotovi, da bi premestitev osebe škodovala njenemu zdravju ali ovirala njeno zdravljenje.

Odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(c), se ne sme zavrniti, če se tako zdravljenje osebni ne more zagotoviti na ozemlju države članice, kjer stalno prebiva.

3. Določbe odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljajo tudi za družinske člane delavcev.

4. Dejstvo, da se za delavca uporabljajo določbe odstavka 1, ne vpliva na pravico njenih družinskih članov do dajatev.

Člen 23

Izračun denarnih dajatev

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja predvideva, da izračun denarnih dajatev temelji na povprečnem zaslužku ali na povprečnih prispevkih, določi povprečne zaslužke ali prispevke izključno glede na zaslužek ali prispevke, plačane po tej zakonodaji.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da izračun denarnih dajatev temelji na standardnem zaslužku, upošteva izključno standardne zaslužke oziroma po potrebi povprečje standardnih zaslužkov v obdobjih, dopoljenih po tej zakonodaji.

3. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da se znesek denarnih dajatev spreminja v odvisnosti od števila družinskih članov, upošteva tudi družinske člane osebe, ki imajo stalno prebivališče na ozemlju druge države članice, kot če bi stalno prebivali na ozemlju pristojne države članice.

Člen 24

Storitve večje vrednosti

1. Kadar nosilec države članice prizna delavcu ali njegovemu družinskemu članu pravico do protez, drugih večjih pripomočkov ali drugih storitev večje vrednosti, še preden se oseba zavaruje pri nosilcu druge države članice, zaposlena ali samozaposlena oseba prejme te dajatve na stroške prvega nosilca, tudi če jih ta dodeli po tem, ko je oseba že zavarovana pri drugem nosilcu.

2. Upravna komisija določi seznam dajatev, za katere se uporabljajo določbe odstavka 1.

Oddelek 3

Brezposelne osebe in njihovi družinski člani

Člen 25

1. Brezposelna oseba, za katero se uporabljajo določbe člena 69(1) ali drugega stavka člena 71(1)(b)(ii) in ki po

zakonodaji pristojne države izpolnjuje pogoje za upravičenost do storitev in denarnih dajatev, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18, v obdobju, ki ga določa člen 69(1)(c), prejema:

(a) storitve, ki jih v imenu pristojnega nosilca nudi nosilec države članice, v kateri oseba išče zaposlitev, v skladu z določbami zakonodaje, ki jo ta nosilec uporablja, kot če bi bila oseba zavarovana pri njem;

(b) denarne dajatve, ki jih zagotavlja pristojni nosilec v skladu z določbami zakonodaje, ki jo izvaja. S sporazumom med pristojnim nosilcem in nosilcem države članice, v kateri brezposelna oseba išče zaposlitev, pa lahko te dajatve nudi tudi slednji nosilec v imenu prvega nosilca v skladu z določbami zakonodaje pristojne države. Dajatve za brezposelnost po členu 69(1) se ne izplačujejo v obdobju prejetanja teh denarnih dajatev.

2. Popolnoma brezposelna oseba, za katero se uporabljajo določbe člena 71(1)(a)(ii) ali prvega stavka 71(1)(b)(ii), prejema storitve ali denarne dajatve v skladu z določbami zakonodaje države članice, na ozemlju katere ima stalno prebivališče, kot če bi ta zakonodaja zanjo veljala v času njene zadnje zaposlitve, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18; stroške takih dajatev krije nosilec države stalnega prebivališča.

3. Kadar brezposelna oseba, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18, izpolnjuje pogoje, določene v zakonodaji države članice, pristojne za dajatve za brezposelnost, za upravičenost do storitev, prejemajo njeni družinski člani te dajatve v katerikoli državi članici, na ozemlju katere imajo stalno ali začasno prebivališče. Takšne dajatve zagotovi nosilec v državi stalnega ali začasnega prebivališča, v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, v imenu pristojnega nosilca države članice, ki je odgovoren za stroške dajatev za brezposelnost.

4. Brez poseganja v določbe zakonodaje države članice, ki dovoljuje podaljšanje obdobja, v katerem se izplačujejo dajatve za bolezen, lahko pristojni nosilec obdobje, omenjeno v odstavku 1, v primeru višje sile podaljša v mejah, ki jih določa zakonodaja, ki jo uporablja ta nosilec.

Oddelek 4

Vlagatelji zahtevkov za pokojnine in njihovi družinski člani

Člen 26

Pravica do storitev v primeru prenehanja pravice do dajatev od nosilca, ki je bil nazadnje pristojen

1. Delavec, njegovi družinski člani ali preživela oseba, ki v času obravnave zahtevka za pokojnino prenehajo biti upravičeni do storitev po zakonodaji nazadnje pristojne države, kljub temu prejemajo te storitve pod naslednjimi pogoji: storitve se jim dodelijo v skladu z določbami zakonodaje države članice, na ozemlju katere te osebe stalno prebivajo, če so upravičene do storitev po tej zakonodaji ali kot če bi bile do njih upravičene po zakonodaji druge države članice, če bi stalno prebivale na ozemlju te države, ob ustreznem upoštevanju določb člena 18.

2. Vlagatelj zahtevka za pokojnino, ki je upravičen do storitev po zakonodaji države članice, ki zahteva, da mora v času obravnave zahtevka za pokojnino takšna oseba sama plačevati prispevke za zdravstveno zavarovanje, preneha biti upravičen do storitev po preteku drugega meseca po tem, ko ni več plačal zahtevanih prispevkov.

3. Storitve, zagotovljene v skladu z določbami odstavka 1, bremenijo nosilca, ki je prejel prispevke v skladu z določbami odstavka 2; kadar se prispevki po določbah odstavka 2 ne plačujejo, nosilec, ki je odgovoren za stroške storitev po dodelitvi pokojnine v skladu z določbami člena 28, povrne znesek storitev nosilcu v kraju stalnega prebivališča.

Oddelek 5

Upokojenci in njihovi družinski člani

Člen 27

Pokojnine, ki se izplačujejo po zakonodaji več držav, če je pravica do dajatev v državi stalnega prebivališča

Upokojenec, ki je upravičen do pokojnine po zakonodaji dveh ali več držav članic, od katerih je ena tudi država, v kateri stalno prebiva, in ki je upravičen do dajatev po zakonodaji slednje države članice, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18 in Priloge V, skupaj s svojimi družinskimi člani prejema te dajatve od nosilca v

kraju stalnega prebivališča in na stroške tega nosilca, kot če bi bil upokojenec, katerega pokojnina je izplačljiva samo po zakonodaji slednje države članice.

Člen 28

Pokojnine, ki se izplačujejo po zakonodaji ene ali več držav članic, kadar ni pravice do dajatev v državi stalnega prebivališča

1. Upokojenec, ki je upravičen do pokojnine po zakonodaji ene države članice ali do pokojnin po zakonodajah dveh ali več držav članic in ki nima pravice do dajatev po zakonodaji države članice, v kateri stalno prebiva, kljub temu skupaj s svojimi družinskimi člani prejema te dajatve, kot če bi bil do njih upravičen, po potrebi ob upoštevanju določbe člena 18 in Priloge V, po zakonodaji ene države članice ali vsaj ene od držav članic, ki so pristojne za izplačilo pokojnine, če bi imel stalno prebivališče v tej državi. Te dajatve v imenu nosilca iz odstavka 2 zagotovi nosilec v kraju stalnega prebivališča, kot če bi bila oseba upokojenec v skladu z zakonodajo države, na ozemlju katere ima stalno prebivališče, in bi bil upravičen do storitev.

2. V primerih, ki so zajeti v odstavku 1, stroške storitev krije nosilec, kot določajo naslednja pravila:

- (a) kadar je upokojenec upravičen do omenjenih storitev po zakonodaji ene same države članice, bremenijo stroški pristojnega nosilca te države;
- (b) kadar je upokojenec upravičen do omenjenih storitev po zakonodaji dveh ali več držav članic, stroški bremenijo pristojnega nosilca države članice, katere zakonodaja je za upokojenca veljala najdlje; če bi bilo zaradi uporabe tega pravila za stroške storitev odgovornih več nosilcev, stroški bremenijo nosilca, ki uporablja zakonodajo, ki je za upokojenca veljala nazadnje.

Člen 29

Stalno prebivališče družinskih članov v državi, v kateri upokojenec nima stalnega prebivališča — Prenos stalnega prebivališča v državo, v kateri ima upokojenec stalno prebivališče

1. Družinski člani upokojenca, ki je upravičen do pokojnine po zakonodaji ene države članice ali do pokojnin po zakonodajah

dveh ali več držav članic, ki stalno prebivajo na ozemlju druge države članice kot upokojenec, prejema dajatve, kot če bi upokojenec stalno prebival v isti državi kot oni, če je upokojenec upravičen do dajatev po zakonodaji ene države članice. Dajatve zagotavlja nosilec v kraju stalnega prebivališča družinskih članov v skladu z določbami zakonodaje, ki jo ta nosilec uporablja, s tem da stroški bremenijo nosilca v kraju stalnega prebivališča upokojenca.

2. Družinski člani iz odstavka 1, ki prenesejo svoje stalno prebivališče na ozemlje države članice, v kateri stalno prebiva upokojenec, prejema storitve po zakonodaji te države, tudi če so prejeli storitve za isti primer bolezni ali materinstva, še preden so prenesli svoje stalno prebivališče.

Člen 30

Storitve večje vrednosti

Določbe člena 24 se smiselno uporabljajo tudi za upokojence.

Člen 31

Začasno bivanje upokojenca in/ali njegovih družinskih članov v državi, v kateri nimajo stalnega prebivališča

Upokojenec, upravičen do pokojnine ali pokojnin po zakonodaji ene države članice ali do pokojnin po zakonodaji dveh ali več držav članic, ki je upravičen do dajatev po zakonodaji ene od teh držav, skupaj s svojimi družinskimi člani, ki začasno bivajo na ozemlju države članice, v kateri nimajo stalnega prebivališča, prejema te dajatve.

Storitve zagotovi nosilec v kraju začasnega prebivališča v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, pri čemer stroški bremenijo nosilca v kraju stalnega prebivališča upokojenca.

Člen 32

Posebne določbe o odgovornosti za stroške za dajatve bivšim obmejnim delavcem in njihovim družinskim članom ali preživelim osebam

Stroški dajatev, do katerih je upravičen upokojenec, ki je bivši obmejni delavec ali preživela oseba, v skladu s členom 27 in stroški dajatev, do katerih so upravičeni njegovi družinski člani, v skladu s členom 27 ali 31, če je obmejni delavec opravljal svoje delo vsaj tri mesece tik pred datumom, ko je pokojnina postala izplačljiva na dan njegove smrti, se enakovredno delijo med nosilcem v kraju upokojenčevega stalnega prebivališča in nosilcem, pri katerem je bil upokojeni nazadnje zavarovan.

Člen 33

Prispevki, ki jih plačujejo upokojenci

Nosilec države članice, ki je odgovoren za izplačevanje pokojnine in ki uporablja zakonodajo, po kateri se prispevki za storitve plačujejo od pokojnin, je pooblaščen, da opravi te odvedbe, izračunane v skladu s to zakonodajo, od pokojnine, ki jo izplačuje, če stroški dajatev po členih 27, 28, 31 in 32 bremenijo nosilca te države članice.

Člen 34

Splošne določbe

Členi 27 do 33 se ne uporabljajo za upokojenca in njegove družinske člane, ki so upravičeni do dajatev po zakonodaji države članice na podlagi opravljanja poklicne dejavnosti. V tem primeru se takšna oseba za uporabo tega poglavja šteje za delavca oziroma za družinskega člana delavca.

Oddelek 6

Razne določbe

Člen 35

Sistem, ki se uporablja, kadar je v državi stalnega ali začasnega prebivališča več sistemov — Bolezni v preteklosti — Najdaljše možno obdobje prejemanja dajatev

1. Kadar po zakonodaji države začasnega ali stalnega prebivališča obstoja več sistemov zavarovanja za bolezen ali materinstvo, se določbe člena 19, 21(1), 22, 25, 26, 28(1), 29(1) ali 31 uporabljajo za sistem, po katerem so zavarovani delavci v jeklarški industriji. Kadar pa ta zakonodaja predvideva posebni sistem za delavce v rudnikih in podobnih podjetjih, se določbe tega sistema uporabljajo za te delavce in njihove družinske člane, če je nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča, na katerega naslavljaajo zahteve, pristojen za izvajanje tega sistema.

2. Kadar je po zakonodaji države članice dodelitev dajatev pogojena z izvorom bolezni, ta pogoj za delavce in njihove družinske člane, za katere se uporablja uredba, ne velja, ne glede na državo članico, na ozemlju katere stalno prebivajo.

3. Kadar zakonodaja države članice določa najdaljše možno obdobje prejemanja dajatev, lahko nosilec, ki uporablja to zakonodajo, po potrebi upošteva obdobje, v katerem je dajatev za isti primer bolezni ali materinstva že nudil nosilec druge države članice.

Oddelek 7

Povračilo med nosilci

Člen 36

1. Brez poseganja v določbe člena 32, se stroški storitev, ki jih v skladu z določbami tega poglavja nudi nosilec ene države članice v imenu nosilca druge države članice, v celoti povrnejo.

2. Povračila iz odstavka 1 se določijo in izplačajo v skladu s postopkom, določenim v izvedbeni uredbi iz člena 97, bodisi ob predložitvi dokazila o dejanskih stroških ali na podlagi pavšalnih plačil.

V slednjem primeru morajo pavšalna plačila zagotavljati, da povračilo kar najbolj ustreza dejanskim stroškom.

3. Dve ali več držav članic ali pristojni organi teh držav lahko določijo tudi druge metode povračila ali se odpovejo vsem povračilom med nosilci, ki so v njihovi pristojnosti.

POGLAVJE 2

INVALIDNOST

Oddelek 1

Delavci, za katere velja le zakonodaja, po kateri je višina invalidskih dajatev neodvisna od trajanja zavarovalnih dob

Člen 37

Splošne določbe

1. Delavec, za katerega je zaporedoma ali izmenično veljala zakonodaja dveh ali več držav članic in ki je dopolnila zavarovalne dobe izključno po zakonodaji, v skladu s katero je višina invalidskih dajatev neodvisna od trajanja zavarovalnih dob,

prejema dajatve v skladu s členom 39. Ta člen ne učinkuje na povečanja pokojnine ali na dodatke za otroke, dodeljene v skladu s poglavjem 8.

2. V Prilogi III so navedene ustrezne zakonodaje iz odstavka 1, ki veljajo na ozemlju posameznih držav članic.

Člen 38

Seštevanje zavarovalnih dob

1. Kadar zakonodaja države članice pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob, pristojni nosilec upošteva tudi zavarovalne dobe dopolnjene po zakonodaji drugih držav članic, kot da bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo sam uporablja.

2. Kadar zakonodaja države članice pogojuje dodelitev določenih dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob izključno v poklicu, za katerega velja poseben sistem za zaposlene osebe, ali če je potrebno, v določeni zaposlitvi, se zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic, upoštevajo le, če so dopolnjene v ustreznem sistemu oziroma, če tega ni, v enakem poklicu ali, če je potrebno, v enaki zaposlitvi. Če po upoštevanju tako dopolnjenih dob oseba ne izpolnjuje pogojev za dodelitev teh dajatev, se te dobe upoštevajo za dodelitev dajatev po splošnem sistemu oziroma, če tega ni, po sistemu za delavce oziroma uslužbenca, odvisno od primera.

Člen 39

Dodelitev dajatev

1. Nosilec države članice, katere zakonodaja se je uporabljala v času, ko je nastopila nezmožnost za delo, ki ji je sledila invalidnost, v skladu s to zakonodajo ugotovi, ali oseba izpolnjuje pogoje za upravičenost do dajatev, če je potrebno tudi ob upoštevanju člena 38.

2. Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 1, prejme dajatve le od omenjenega nosilca v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja.

3. Oseba, ki ni upravičena do dajatev po odstavku 1, prejme dajatve, za katere je še vedno upravičena po zakonodaji druge države članice, če je potrebno tudi ob upoštevanju člena 38.

4. Če zakonodaja iz odstavkov 2 ali 3 predvideva, da se znesek dajatev določi ob upoštevanju družinskih članov, ki niso otroci, pristojni nosilec upošteva tudi družinske člane osebe, ki stalno prebivajo na ozemlju druge države članice, kot če bi stalno prebivali na ozemlju pristojne države članice.

Oddelek 2

Delavci, za katere velja le zakonodaja, po katerih je višina invalidskih dajatev odvisna od trajanja zavarovalnih dob, ali podobne zakonodaje in zakonodaje iz Oddelka 1

Člen 40

Splošne določbe

1. Delavec, za katerega je zaporedoma ali izmenično veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, od katerih vsaj ena ni bila take narave, kot je omenjena v členu 37(1), prejema dajatve po določbah poglavja 3, ki se ustrezno uporabljajo ob upoštevanju določb odstavka 3.

2. Delavec, ki postane nezmožen za delo, ki ima za posledico invalidnost, in za katerega velja zakonodaja, navedena v Prilogi III, prejema dajatve v skladu z določbami člena 37(1) pod naslednjimi pogoji:

- da izpolnjuje pogoje te zakonodaje ali druge istovrstne zakonodaje, kadar je to potrebno ob upoštevanju določb člena 38, vendar brez sklicevanja na zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodajah, ki niso navedene v Prilogi III, in
- da ne izpolnjuje pogojev, ki so potrebni za pridobitev pravice do dajatev po zakonodaji, ki ni navedena v Prilogi III.

3. Odločitev, ki jo sprejme nosilec države članice v zvezi s stopnjo invalidnosti vlagatelja zahtevka, je zavezujoča za nosilca vsake druge države članice pod pogojem, da je skladnost med zakonodajami teh držav o pogojih v zvezi s stopnjo invalidnosti navedena v Prilogi IV.

Oddelek 3

Poslabšanje invalidnosti

Člen 41

1. V primeru poslabšanja invalidnosti, za katero delavec prejema dajatve po zakonodaji ene same države članice, se uporabljajo naslednje določbe:

- (a) če za osebo od začetka prejetja dajatev ni veljala zakonodaja druge države članice, ji pristojni nosilec te države ob upoštevanju poslabšanja dodeli dajatve v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja;
- (b) če je za osebo od začetka prejetja dajatev veljala zakonodaja ene ali več drugih držav članic, se ji ob upoštevanju poslabšanja dodelijo dajatve v skladu s členom 37(1) ali 40(1) ali (2), kot je primerno;
- (c) če je skupna vsota dajatev, izplačljivih po pododstavku (b), nižja od zneska dajatve, ki bi jo oseba prejela na stroške nosilca, ki je bil prej dolžan izplačevati dajatev, mu ta nosilec izplačuje dodatek, ki je enak razliki med obema zneskoma;
- (d) če je v primeru iz pododstavka (b), pristojni nosilec za prvotno nezmožnost za delo nizozemski nosilec, in če:
- (i) je bolezen, ki je povzročila poslabšanje, enaka bolezni, na podlagi katere je bila dodeljena dajatev po nizozemski zakonodaji;
- (ii) je ta bolezen poklicna bolezen po zakonodaji države članice, ki je za osebo nazadnje veljala in po kateri je oseba upravičena do izplačila dodatka iz člena 60(1)(b); in
- (iii) so zakonodaja ali zakonodaje, ki so veljale za osebo od začetka prejetja dajatev, navedene v Prilogi III,

nizozemski nosilec še naprej zagotavlja prvotno dajatev tudi po poslabšanju invalidnosti, dajatev po zakonodaji zadnje države članice, ki je veljala za osebo, pa se zmanjša za znesek nizozemske dajatve;

- (e) če v primeru iz pododstavka (b) oseba ni upravičena do dajatev na stroške nosilca druge države članice, pristojni nosilec prve države dodeli dajatve ob upoštevanju poslabšanja v skladu z zakonodajo te države in kadar je to primerno, upošteva člen 38.

2. V primeru poslabšanja invalidnosti, za katero delavec že prejema dajatve po zakonodaji dveh ali več držav članic, se mu dajatve ob upoštevanju poslabšanja dodelijo v skladu s členom 40(1).

Oddelek 4

Ponovno priznanje dajatev po mirovanju ali odvzemu — Pretvorba invalidskih dajatev v dajatve za starost

Člen 42

Določitev nosilca, ki je odgovoren za dodeljevanje dajatev v primeru ponovnega priznanja dajatev

1. Če se dajatve po mirovanju ponovno priznajo, je tako priznanje brez poseganja v člen 43 dolžnost nosilca ali nosilcev, ki so bili odgovorni za zagotavljanje dajatev v času pred mirovanjem.

2. Če po odvzemu dajatev stanje osebe zahteva ponovno dodelitev dajatev, se te dodelijo v skladu s členom 37(1) ali členom 40(1) ali (2), kot je primerno.

Člen 43

Pretvorba invalidskih dajatev v dajatve za starost

1. Invalidske dajatve se pretvorijo v dajatve za starost, kjer je to predvideno, po pogojih, določenih v zakonodaji ali zakonodajah, po katerih so bile dodeljene, in v skladu s poglavjem 3.

2. Kadar oseba, ki prejema invalidske dajatve, lahko vloži zahtevek za dajatve za starost po zakonodaji ene ali več držav članic v skladu s členom 49, nosilec, ki je odgovoren za zagotavljanje invalidskih dajatev po zakonodaji države članice, še naprej izplačuje taki osebi invalidske dajatve, do katerih je upravičena po zakonodaji, ki jo uporablja, dokler se za tega nosilca ne začnejo uporabljati določbe odstavka 1 oziroma dokler oseba izpolnjuje pogoje za te dajatve.

3. Kadar so invalidske dajatve iz odstavka 2 dodeljene v skladu s členom 39, lahko nosilec, ki je odgovoren za izplačevanje teh dajatev, uporabi člen 49(1)(a), kot da bi upravičenec do teh dajatev izpolnjeval pogoje zakonodaje pristojne države članice do pravice do dajatev za starost, pri tem pa nadomesti znesek iz

člena 46(2)(a) z zneskom invalidskih dajatev, ki jih dolguje omejnjeni nosilec.

POGLAVJE 3

STAROST IN SMRT (POKOJNINE)

Člen 44

Splošne določbe za dodelitev dajatev, če je za delavca veljala zakonodaja dveh ali več držav članic

1. Pravice do dajatev delavcev, za katere je veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, ali njihovih preživelih oseb, se določijo v skladu z določbami tega poglavja.

2. Ob upoštevanju člena 49, se pri obravnavi zahtevka za dodelitev dajatev, ki ga vloži oseba, upoštevajo vse zakonodaje, ki so veljale za delavca. To pravilo pa ne velja, če oseba izrecno zaprosi za preložitve dodelitve dajatev za starost, do katerih bi bila upravičena po zakonodaji ene ali več držav članic, pod pogojem, da se dobe izpolnjene po tej zakonodaji ali teh zakonodajah ne upoštevajo ob dodelitvi pravice do dajatev v drugi državi članici.

3. To poglavje se ne uporablja za povečanja pokojnin ali za dodatke k pokojninam za otroke ali k pokojninam za sirote, dodeljenih v skladu z določbami poglavja 8.

Člen 45

Upoštevanje zavarovalnih dob, dopoljenih po zakonodajah, ki so veljale za delavca za pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev

1. Kadar zakonodaja države članice pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob, pristojni nosilec te države članice po potrebi upošteva tudi zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, kot da bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

2. Kadar zakonodaja države članice pogojuje dodelitev določenih dajatev z dopolnitvijo zavarovalne dobe izključno v poklicu, za

katerega velja posebni sistem za zaposlene osebe, ali celo v določenih zaposlitvah, se zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic, upoštevajo le, če so dopolnjene v ustreznem sistemu oziroma, če tega ni, v enakem poklicu ali, kjer je to predvideno, v enaki zaposlitvi. Če po upoštevanju tako dopoljenih dob oseba ne izpolnjuje pogojev za dodelitev teh dajatev, se te dobe upoštevajo za dodelitev dajatev v splošnem sistemu ali, če tega ni, v sistemu za delavce ali uslužbenca, odvisno od primera, pod pogojem, da je oseba zavarovana v enem od teh sistemov.

3. Kadar zakonodaja države članice pogojuje dodelitev dajatev s tem, da je bil delavec zavarovan po njeni zakonodaji ob nastopu zavarovalnega primera, ne pozna pa pogoja trajanja zavarovalnih dob za pravico do dajatev ali izračun dajatev, se vsak delavec, za katerega ne velja več ta zakonodaja, za namene tega poglavja šteje, kot da zanj še vedno velja ta zakonodaja v času nastopa zavarovalnega primera, pod pogojem, da kadarkoli zanj velja zakonodaja druge države članice, oziroma v primeru, da tega ne izpolnjuje, lahko vloži zahtevek do dajatev po zakonodaji druge države članice. Ta pogoj se šteje za izpolnjen v primerih iz člena 48(1).

Člen 46

Dodelitev dajatev

1. Kadar delavec izpolni pogoje, ki jih zahteva zakonodaja države članice za upravičenost do dajatev, brez uporabe določb člena 45, pristojni nosilec te države članice v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, določi znesek dajatev, ki ustreza skupnem trajanju zavarovalnih dob, ki jih je potrebno upoštevati v skladu z zakonodajo.

Ta nosilec izračuna tudi znesek dajatev, ki se pridobijo z uporabo določb iz odstavka (2)(a) in (b). Upošteva se višji znesek.

2. Kadar delavec izpolni pogoje, ki jih zahteva zakonodaja države članice za upravičenost do dajatev, šele z uporabo člena 45: pristojni nosilec uporabi naslednja pravila:

(a) nosilec izračuna teoretični znesek dajatev, ki bi jo oseba lahko zahtevala, kakor da bi bile vse zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji držav članic, ki so za osebo veljale, dopolnjene v tej državi in po zakonodaji, ki jo uporablja na dan dodelitve dajatev. Če po tej zakonodaji znesek dajatev ni odvisen od

trajanja dopoljenih dob, se ta znesek obravnava kot teoretični znesek iz tega pododstavka;

Člen 47

- (b) nosilec nato določi dejanski znesek dajatve na podlagi teoretičnega zneska iz prejšnjega pododstavka v sorazmerju med trajanjem zavarovalnih dob, dopoljenih pred nastopom zavarovalnega primera po zakonodaji, ki jo uporablja, in med skupnim trajanjem zavarovalnih dob, dopoljenih po zakonodajah vseh držav članic pred nastopom zavarovalnega primera;
- (c) če je skupno trajanje zavarovalnih dob, dopoljenih po zakonodajah vseh držav članic pred nastopom zavarovalnega primera, daljše kot najdaljša doba, ki jo zahteva zakonodaja ene izmed držav članic za upravičenje do pridobivanja polne dajatve, pristojni nosilec te države, ko uporabi določbe tega odstavka, upošteva najdaljšo dobo namesto skupnega trajanja dob; ta način izračuna dajatev ne sme povzročiti nosilcu stroškov, ki bi bili večji kot polna dajatev, ki jo dodeli v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja;
- (d) ob uporabi pravil za izračun dajatev iz tega odstavka se postopek za upoštevanje dvojnih dob zavarovanja določi v izvedbeni uredbi iz člena 97.

3. Oseba je upravičena do skupnega zneska, ki ga v skladu z odstavkoma 1 in 2 izračuna pristojni nosilec vsake države članice, v mejah najvišjega teoretičnega zneska dajatev, ki se izračuna v skladu z odstavkom 2(a).

Kadar je znesek iz prejšnjega odstavka presežen, vsak nosilec, ki uporablja odstavek 1, prilagodi dajatve znesku, ki proporcionalno ustreza znesku med dajatvo in skupnim zneskom določenim v skladu z odstavkom 1.

4. Kadar v primeru invalidske, starostne ali pokojnine preživelih oseb, vsota dajatev, ki naj bi jih izplačevali pristojni nosilci v dveh ali več državah članicah po določbah večstranskih konvencij o socialni varnosti iz člena 6(b), ne presega vsote, ki naj bi jo izplačevale te države članice po odstavkih 1 in 3, veljajo za upravičenca določbe tega poglavja.

Dodatne določbe za izračun dajatev

1. Za izračun teoretičnih zneskov iz člena 46(2)(a), se uporabljajo naslednja pravila:

- (a) kadar se po zakonodaji države članice dajatve izračunavajo na podlagi povprečnega zaslužka, povprečnega prispevka, povprečnega zvišanja ali razmerja, ki je obstajalo med zavarovalno dobo, med vlagateljevim bruto zaslužkom in povprečnim bruto zaslužkom vseh zavarovancev razen vajencev, pristojni nosilec te države določi te povprečne zneske oziroma razmerja izključno na podlagi zavarovalnih dob, dopoljenih po zakonodaji te države, ali bruto zaslužkov, ki jih je oseba prejela samo med temi dobami;
- (b) kadar se po zakonodaji države članice dajatve izračunavajo na podlagi višine zaslužka, prispevkov ali zvišanj, pristojni nosilec v državi določi zaslužek, prispevke in zvišanja, ki se upoštevajo za zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji drugih držav članic, na podlagi povprečnih zaslužkov, prispevkov ali zvišanj, zabeleženih za zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja;
- (c) kadar se po zakonodaji države članice dajatve izračunavajo na podlagi standardnih zaslužkov ali pavšalnega zneska, pristojni nosilec te države šteje kot standardne zaslužke oziroma pavšalne zneske za zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic, enakovredne standardne zaslužke in pavšalne zneske oziroma, kjer je to predvideno, povprečne standardne zaslužke ali pavšalne zneske, ki ustrezajo zavarovalnim dobam, dopoljenim po zakonodaji, ki jo uporablja;
- (d) kadar se po zakonodaji države članice dajatve izračunavajo za nekatere dobe na podlagi zaslužka, za druge dobe pa na podlagi standardnega zaslužka ali pavšalnega zneska, pristojni nosilec te države za zavarovalne dobe oziroma dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic, upošteva zaslužek ali pavšalni znesek, določen v skladu z določbami omenjenimi v (b) ali (c), ali, če je to primerno, povprečje teh zaslužkov ali pavšalnih zneskov, kadar se dajatve izračunavajo na podlagi standardnega zaslužka ali pavšalnega zneska za vse dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja, pristojni nosilec šteje, da so zaslužki za zavarovalne dobe ali dobe

prebivanja, dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic, enaki domačim zaslužkom, ki ustrezajo standardnemu zaslužku ali pavšalnemu zneskom;

2. Določbe zakonodaje države članice, ki se nanašajo na revalorizacijo elementov, ki se upoštevajo za izračun dajatev, se po potrebi uporabijo tudi za elemente, ki jih pristojni nosilec te države v skladu s odstavkom 1 upošteva za zavarovalne dobe dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic.

3. Če se po zakonodaji države članice znesek dajatev določa ob upoštevanju družinskih članov, ki niso otroci, pristojni nosilec te države članice upošteva tudi družinske člane osebe, ki stalno prebivajo na ozemlju druge države članice, kot če bi stalno prebivali na ozemlju pristojne države.

Člen 48

Zavarovalne dobe krajše od enega leta

1. Ne glede na člen 46(2) nosilcu v državi članici ni treba dodeliti dajatev za dobe, dopolnjene po zakonodaji, katerih skupno trajanje ne presega enega leta in pod pogojem, da se po tej zakonodaji za to dobo ne pridobi pravica do dajatev.

2. Pristojni nosilec v vsaki od držav članic upošteva dobe, omejene v odstavku 1, za uporabo člena 46(2), razen pododstavka (b).

3. Če bi uporaba določb odstavka 1 razbremenila odgovornosti vse nosilce zadevnih držav članic, se dajatve dodelijo izključno po zakonodaji zadnje od teh držav, po kateri so pogoji izpolnjeni, kot da bi bile vse zavarovalne dobe in dobe prebivanja, dopolnjene in upoštevane v skladu s členom 45(1) in (2), dopolnjene po zakonodaji te države.

Člen 49

Izračun dajatev, kadar oseba sočasno ne izpolnjuje pogojev, ki jih določajo vse zakonodaje, po katerih so bile dopolnjene zavarovalne dobe

1. Če ob določenem času oseba ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dajatev po zakonodajah vseh držav članic, ki so zanjo veljale,

ob upoštevanju, kadar je to potrebno, člena 45, izpolnjuje pa pogoje samo ene ali nekaterih od teh zakonodaj, se uporabljajo naslednje določbe:

(a) vsak od pristojnih nosilcev, ki uporablja zakonodajo, katere pogoji so izpolnjeni, izračuna znesek dajatev, do katerih je oseba upravičena, v skladu s členom 46;

(b) vendar pa:

(i) če oseba izpolnjuje pogoje po najmanj dveh zakonodajah, ne da bi bilo treba upoštevati zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodajah, katerih pogojev še ne izpolnjuje, se te dobe pri uporabi člena 46(2) ne upoštevajo;

(ii) če oseba izpolnjuje pogoje po eni zakonodaji, ne da bi bilo treba upoštevati zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodajah, katerih pogojev še ne izpolnjuje, se znesek dajatve, do katerega je oseba upravičena, izračuna le v skladu z določbami zakonodaje, katere pogoje izpolnjuje.

2. Dajatev ali dajatve, dodeljene po eni ali več zakonodajah v primeru iz odstavka 1, se po uradni dolžnosti ponovno izračunajo v skladu s členom 46 vsakokrat, ko se izpolnijo pogoji, zahtevani po eni ali več drugih zakonodajah, ki so veljale za osebo, po potrebi ob upoštevanju člena 45.

3. Ponovni izračun po uradni dolžnosti se opravi v skladu s odstavkom 1, brez poseganja v člen 40(2), kadar pogoji, ki jih zahteva ena ali več zakonodaj, niso več izpolnjeni.

Člen 50

Dodelitev dodatka, kadar skupni znesek dajatev, ki se izplačujejo po zakonodajah različnih držav članic, ne dosega najnižjega zneska, določenega v zakonodaji države, na ozemlju katere prejemnik stalno prebiva

Prejemniku dajatev, za katerega se uporablja to poglavje, se v državi, na ozemlju katere stalno prebiva in po zakonodaji katere se mu dajatve izplačujejo, ne sme dodeliti dajatve, ki bi bila nižja od najnižje dajatve, določene v tej zakonodaji za zavarovalno dobo ali dobo prebivanja, ki je enaka vsem zavarovalnim dobam, upoštevanim za plačilo v skladu z določbami prejšnjih členov. Pristojni nosilec te države mu po potrebi ves čas stalnega

prebivanja na njenem ozemlju izplačuje dodatek, ki je enak razliki med vsoto dajatev, ki se izplačuje v skladu s tem poglavjem, in višino najnižje dajatve

Člen 51

Usklajevanje in ponovni izračun dajatev

1. Če se zaradi rasti življenjskih stroškov ali spremembe ravni plač ali drugih razlogov za usklajevanje, dajatve v določeni državi spremenijo za določen odstotek ali znesek, se ta odstotek ali znesek neposredno uporabi tudi za dajatve, določene po členu 46, ne da bi bil potreben ponoven izračun v skladu s tem členom.

2. V primeru, da se metoda za določanje dajatev ali pravila za izračun dajatev spremenijo, pa se opravi ponoven izračun v skladu s členom 46.

POGLAVJE 4

NESREČE PRI DELU IN POKLICNE BOLEZNI

Oddelek 1

Pravica do dajatev

Člen 52

Stalno prebivališče v državi članici, ki ni pristojna država — Splošna pravila

Delavec, ki utрпи nesrečo pri delu ali zboli za poklicno boleznijo in ki stalno prebiva na ozemlju države članice, ki ni pristojna država, v državi, v kateri stalno prebiva, prejema:

- (a) storitve, ki jih v imenu pristojnega nosilca nudi nosilec v kraju stalnega prebivališča v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kot da bi bila oseba zavarovana pri njem;
- (b) denarne dajatve, ki jih zagotavlja pristojni nosilec v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja. V skladu s sporazumom med pristojnim nosilcem in nosilcem v kraju stalnega prebivališča pa lahko take dajatve zagotovi tudi slednji nosilec v imenu prvega v skladu z zakonodajo pristojne države.

Člen 53

Obmejni delavci — Posebno pravilo

Obmejni delavec lahko pridobi dajatve tudi na ozemlju pristojne države članice. Takšne dajatve zagotavlja pristojni nosilec v skladu z zakonodajo te države, kot če bi oseba stalno prebivala v tej državi.

Člen 54

Začasno bivanje ali prenos stalnega prebivališča v pristojno državo

1. Delavec, ki je zajet v člen 52, ki začasno biva na ozemlju pristojne države, prejema dajatve v skladu z določbami zakonodaje te države, tudi če je že prejemal dajatve pred tem začasnim bivanjem. Ta določba pa se ne uporablja za obmejne delavce.

2. Delavec, ki je zajet v členu 52, ki prenese svoje stalno prebivališče na ozemlje pristojne države, prejema dajatve v skladu z določbami zakonodaje te države, tudi če je že prejemal dajatve pred prenosom stalnega prebivališča.

Člen 55

Stalno prebivališče izven pristojne države — Vrnitev v kraj stalnega prebivališča ali prenos stalnega prebivališča v drugo državo članico po nesreči pri delu ali poklicni bolezni — Potreba po odhodu v drugo državo članico zaradi ustreznega zdravljenja

1. Delavec, ki utрпи nesrečo pri delu ali zboli za poklicno boleznijo in:

- (a) ki začasno biva na ozemlju države članice, ki ni pristojna država; ali
- (b) ki ji po tem, ko je postala upravičena do storitev v breme pristojnega nosilca, ta nosilec odobri vrnitev na ozemlje države članice, v kateri ima stalno prebivališče, ali prenos stalnega prebivališča na ozemlje druge države članice; ali

(c) ki ji pristojni nosilec odobri, da odide na ozemlje druge države članice, da bo prejela zdravljenje, ki ustreza njenemu zdravstvenemu stanju,

je upravičena do:

- (i) storitev, ki jih v imenu pristojnega nosilca nudi nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kot če bi bila oseba zavarovana pri

njem, obdobje zagotavljanja storitev pa ureja zakonodaja pristojne države;

(ii) denarnih dajatev, ki jih zagotavlja pristojni nosilec v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja. V skladu s sporazumom med pristojnim nosilcem in nosilcem v kraju začasnega ali stalnega prebivališča pa lahko take dajatve zagotovi tudi slednji nosilec v imenu prvega v skladu z zakonodajo pristojne države.

2. Odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(b), se lahko zavrne le, če se ugotovi, da bi premestitev osebe škodovala njenemu zdravstvenemu stanju ali zdravljenju, ki trenutno poteka.

Odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(c), se ne sme zavrniti, kadar ustreznega zdravljenja osebi ni mogoče zagotoviti na ozemlju države članice, v kateri stalno prebiva.

Člen 56

Nesreče med potovanjem

Nesreča med potovanjem, ki se zgodi na ozemlju države članice, ki ni pristojna država, se obravnava, kot da se je zgodila na ozemlju pristojne države.

Člen 57

Dajatve za poklicno bolezen, kadar je bila oseba izpostavljena enakemu tveganju v več državah članicah

1. Kadar je oseba, ki je zbolela za poklicno boleznijo, po zakonodaji dveh ali več držav opravljala dejavnost, ki je zaradi svoje narave verjetno povzročila bolezen, se dajatve njej ali njenim preživelim osebam dodelijo izključno po zakonodaji zadnje od teh držav, po kateri so pogoji izpolnjeni, po potrebi ob upoštevanju odstavkov 2 in 3.

2. Če je po zakonodaji države članice dodelitev dajatev za poklicno bolezen pogojena s tem, da je bila bolezen prvotno ugotovljena na njenem ozemlju, ta pogoj velja za izpolnjen, če je bila bolezen prvotno ugotovljena na ozemlju druge države članice.

3. V primeru sklerogene pnevmokonioze se uporabljajo naslednja pravila:

(a) če je po zakonodaji države članice dodelitev dajatev za poklicno bolezen pogojena s tem, da se bolezen ugotovi v določenem obdobju po prenehanju opravljanja zadnje dejavnosti, ki bi lahko povzročila to bolezen, pristojni nosilec te države pri preverjanju časa, v katerem se je ta dejavnost opravljala, v potrebni meri upošteva tudi podobne dejavnosti, ki jih je oseba opravljala na ozemlju druge države članice, kot če bi jih opravljala po zakonodaji prve države;

(b) če je po zakonodaji države članice dodelitev dajatev za poklicno bolezen pogojena s tem, da je oseba dejavnost, ki je verjetno povzročila bolezen, opravljala določen čas, pristojni nosilec te države v potrebni meri upošteva tudi obdobja, ko je oseba opravljala to dejavnost po zakonodaji druge države članice, kot če bi jo opravljala po zakonodaji prve države;

(c) stroški denarnih dajatev, vključno s pokojninami se razdelijo med pristojnimi nosilci držav članic, na ozemlju katerih je oseba opravljala dejavnost, ki je verjetno povzročila bolezen. Ta razdelitev se opravi na podlagi razmerja med trajanjem zavarovalnih dob za starostno pokojnino dopolnjenih po zakonodaji vsake od držav, in skupnim trajanjem zavarovalnih dob za starostno pokojnino, dopolnjenih po zakonodaji vseh držav članic na dan priznanja dajatve.

4. Svet na predlog Komisije soglasno določi poklicne bolezni, na katere se lahko razširijo določbe odstavka 3.

Člen 58

Izračun denarnih dajatev

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da izračun denarnih dajatev temelji na povprečnem zaslužku, določi povprečni zaslužek izključno na podlagi zaslužkov, ki so potrjeni kot izplačani v dobah, dopolnjenih po tej zakonodaji.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da izračun denarnih dajatev temelji na standardnem zaslužku, upošteva izključno standardni zaslužek ali, če to pride v poštev, povprečni standardni zaslužek v dobah, dopolnjenih po tej zakonodaji.

3. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da se znesek denarnih dajatev spreminja glede na število družinskih članov, upošteva tudi družinske člane osebe, ki stalno prebivajo na ozemlju druge države članice, kot da bi stalno prebivali na ozemlju pristojne države.

Člen 59

Stroški prevoza osebe, ki je utrpela nesrečo pri delu ali zbolela za poklicno boleznijo

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa pokritje stroškov prevoza osebe, ki je utrpela nesrečo pri delu ali zbolela za poklicno boleznijo, v kraj stalnega prebivališča ali v bolnišnico, pokrije te stroške do kraja na ozemlju druge države članice, kjer ima oseba stalno prebivališče, če ta nosilec tak prevoz predhodno odobri ob upoštevanju razlogov zanj. Ta odobritev ni potrebna v primeru obmejnega delavca.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa kritje stroškov prevoza trupla osebe, ki je izgubila življenje v nesreči pri delu, do kraja pokopa, v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, pokrije take stroške do kraja na ozemlju druge države članice, kjer je oseba stalno prebivala v času nesreče.

Oddelek 2

Poslabšanje poklicne bolezni, za katero je bila dodeljena dajatev

Člen 60

1. V primeru poslabšanja poklicne bolezni, za katero je delavec prejemal ali prejema dajatev po zakonodaji države članice, se uporabljajo naslednja pravila:

(a) če se oseba med prejemanjem dajatev po zakonodaji druge države članice ni ukvarjala z dejavnostjo, ki bi lahko povzročila ali poslabšala bolezen, je pristojni nosilec prve države

članice dolžan pokriti stroške dajatev po določbah zakonodaje, ki jo uporablja, ob upoštevanju poslabšanja;

(b) če je oseba med prejemanjem dajatev po zakonodaji druge države članice opravljala tako dejavnost, je pristojni nosilec prve države članice dolžan pokriti stroške dajatev po zakonodaji, ki jo uporablja, brez upoštevanja poslabšanja. Pristojni nosilec v drugi državi članici dodeli osebi dodatek, katerega višina ustreza razliki med zneskom dajatev, do katerih je oseba upravičena po poslabšanju bolezni, in zneskom, do katerega je bila upravičena pred poslabšanjem, po zakonodaji, ki jo uporablja, kot če bi se bolezen pojavila po zakonodaji te države članice;

(c) če v primeru iz pododstavka (b), delavec, ki je zbolel za sklerogeno pnevmokoniozo ali za boleznijo, določeno po členu 57(4), ni upravičen do dajatev po zakonodaji druge države članice, je pristojni nosilec v prvi državi članici dolžan zagotoviti dajatve po zakonodaji, ki jo uporablja, ob upoštevanju poslabšanja. Pristojni nosilec v drugi državi članici pa mora pokriti stroške razlike med zneskom denarnih dajatev, vključno s pokojninami, ki jih osebi izplačuje prva država članica ob upoštevanju poslabšanja, in zneskom ustreznih dajatev, do katerih je bila oseba upravičena pred poslabšanjem.

2. V primeru poslabšanja poklicne bolezni, za katero se uporabljajo določbe člena 57(3), se uporabljajo naslednje določbe:

(a) pristojni nosilec, ki je dodelil dajatve v skladu z določbami člena 57(1), je dolžan dodeliti dajatve po zakonodaji, ki jo uporablja, ob upoštevanju poslabšanja;

(b) stroški denarnih dajatev, vključno s pokojninami, se še naprej delijo med nosilcema, ki si delita stroške prejšnjih dajatev v skladu z določbami člena 57(3)(c). Kadar pa je oseba še naprej opravljala dejavnost, ki lahko povzroči ali poslabša poklicno bolezen, bodisi po zakonodaji ene od držav članic, v kateri je že prej opravljala tako dejavnost narave, bodisi po zakonodaji druge države članice, pristojni nosilec te države pokrije stroške razlike med zneskom dajatev, do katerih je oseba upravičena ob upoštevanju poslabšanja, in zneskom dajatev, do katerih je bila upravičena pred poslabšanjem.

Oddelek 3

Razne določbe

Člen 61

Pravila za upoštevanje posebnosti nekaterih zakonodaj

1. Kadar na ozemlju države, v kateri se oseba nahaja, ni zavarovanja za primer nesreče pri delu ali poklicne bolezni, ali če tako zavarovanje je, vendar pa ni noben nosilec odgovoren za zagotavljanje storitev, te storitve zagotovi nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča, odgovoren za zagotavljanje storitev v primeru bolezni.

2. Kadar zakonodaja pristojne države pogojuje popolnoma brezplačne storitve z uporabo zdravstvene službe, ki jo organizira delodajalec, se storitve, ki se zagotovijo v primerih iz členov 52 in 55(1), obravnavajo, kot da jih je zagotovila taka zdravstvena služba.

3. Kadar zakonodaja pristojne države predvideva sistem v zvezi z obveznostmi delodajalca, se storitve, ki se zagotovijo v primerih iz členov 52 in 55(1), obravnavajo, kot da so zagotovljene na zahtevo pristojnega nosilca.

4. Kadar narava sistema pristojne države v zvezi z odškodnino za nesreče pri delu ni enaka obveznemu zavarovanju, storitve zagotovi neposredno zadevni delodajalec ali njegova zavarovalnica.

5. Kadar zakonodaja države članice izrecno ali implicitno določa, da se pri oceni stopnje nezmožnosti za delo za določitev pravice do dajatve ali za določitev zneska te dajatve upoštevajo tudi nesreče pri delu ali poklicne bolezni, ki so se zgodile ali so bile ugotovljene poprej, pristojni nosilec te države članice upošteva tudi nesreče pri delu ali poklicne bolezni, ki so se zgodile ali so bile ugotovljene poprej po zakonodaji druge države članice, kot če bi se zgodile ali bile ugotovljene po zakonodaji, ki jo uporablja.

Člen 62

Sistem, ki se uporablja, kadar je v državi začasnega bivanja ali stalnega prebivanja več sistemov — Najdaljše trajanje dajatev

1. Če je po zakonodaji države začasnega bivanja ali stalnega prebivanja več sistemov zavarovanja, so določbe, ki se uporabljajo za

delavce, zajete v členu 52 ali 55(1), določbe sistema za delavce v jeklarski industriji. Če pa je v to zakonodajo vključen tudi poseben sistem za delavce v rudnikih ali podobnih podjetjih, se določbe tega sistema uporabljajo za to kategorijo delavcev, če je nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča, pri katerem vložijo zahtevek, pristojen za uporabo tega sistema.

2. Če zakonodaja države članice določa najdaljšo dobo, v času katere se dodeljujejo dajatve, lahko nosilec, ki uporablja to zakonodajo, upošteva tudi dobe, v katerih je dajatve že zagotovil nosilec v kaki drugi državi članici.

Oddelek 4

Povračila med nosilci

Člen 63

1. Pristojni nosilec je dolžan povrniti stroške storitev, ki jih v skladu z določbami členov 52 in 55(1) v njegovem imenu zagotovi drugi nosilec.

2. Povračila stroškov iz odstavka 1, se določajo in izvajajo v skladu s postopkom, določenim v izvedbeni uredbi iz člena 97, ob predložitvi dokazila o dejanskem izdatku.

3. Dve ali več držav članic ali pristojni organi teh držav lahko določijo tudi druge metode povračil ali se odpovejo vsem povračilom med nosilci, ki so v njihovi pristojnosti.

POGLAVJE 5

POMOČI OB SMRTI

Člen 64

Seštevanje zavarovalnih dob

Pristojni nosilec države članice, po katere zakonodaji je pridobitev, ohranitev ali ponovna pridobitev pravice do dajatev ob smrti odvisna od dopolnitve zavarovalnih dob, mora v potrebni meri upoštevati zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji katerekoli druge države članice, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

Člen 65

Pravica do dajatev, kadar smrt nastopi ali kadar upravičenec stalno prebiva v državi članici, ki ni pristojna država

1. Kadar delavec, upokojenec ali vlagatelj zahtevka za pokojnino ali njegov družinski član umre na ozemlju države članice, ki ni pristojna država, se šteje, kot da je smrt nastopila na ozemlju pristojne države.
2. Pristojni nosilec je dolžan dodeliti pomoč ob smrti, izplačljivo po zakonodaji, ki jo uporablja, tudi v primeru, ko upravičenec stalno prebiva na ozemlju države članice, ki ni pristojna država.
3. Določbe odstavka 1 in 2 se uporabljajo tudi, kadar je smrt posledica nesreče pri delu ali poklicne bolezni.

Člen 66

Dajatve v primeru smrti upokojenca, ki stalno prebiva v državi članici, ki ni tista, katere nosilec je odgovoren za zagotavljanje storitev

V primeru smrti upokojenca, ki je bil upravičen do pokojnine po zakonodaji ene države članice ali do pokojnin dveh ali več držav članic in je stalno prebival na ozemlju države članice, ki ni tista, katere nosilec je bil odgovoren za zagotavljanje storitev v skladu z določbami člena 28, pomoč ob smrti, izplačljivo po zakonodaji, ki jo uporablja, ta nosilec zagotovi na lastne stroške, kot če bi upokojenec v času svoje smrti prebival na ozemlju države članice tega nosilca.

Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za družinske člane upokojenca.

POGLAVJE 6

BREZPOSELNOST

Oddelek 1

Skupne določbe

Člen 67

Seštevanje zavarovalnih dob in dob zaposlitve

1. Pristojni nosilec države članice, po katere zakonodaji je pridobitev, ohranitev ali ponovna pridobitev pravice do dajatev odvisna

od dopolnitve zavarovalnih dob, mora v potrebni meri upoštevati zavarovalne dobe ali dobe zaposlitve, ki jih je zaposlena oseba dopolnila po zakonodaji katere koli druge države članice, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo sam uporablja, pod pogojem, da bi se te dobe zaposlitve šttele kot zavarovalne dobe, če bi bile dopolnjene po njegovi zakonodaji.

2. Pristojni nosilec države članice, po katere zakonodaji je pridobitev, ohranitev ali ponovna pridobitev pravice do dajatev odvisna od dopolnitve dob zaposlitve, mora v potrebni meri upoštevati zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja, ki jih je zaposlena oseba dopolnila po zakonodaji katere koli druge države članice, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo sam uporablja.

3. Razen v primerih iz člena 71(1)(a)(ii) in (b)(ii), je uporaba določb odstavkov 1 in 2 pogojena s tem, da je oseba nazadnje dopolnila:
 - v primeru odstavka 1, zavarovalne dobe,
 - v primeru odstavka 2, dobe zaposlitve,

v skladu z določbami zakonodaje, po kateri je vložila zahtevek za dajatve.

4. Kadar je dolžina dob, za katere se lahko dodeljujejo dajatve, odvisna od dolžine zavarovalnih dob ali dob zaposlitve, se določbe odstavkov 1 ali 2 uporabljajo, kot je potrebno.

Člen 68

Izračun dajatev

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da izračun dajatev temelji na višini prejšnje plače, upošteva izključno plačo, ki jo je oseba prejela za zadnjo zaposlitev na ozemlju te države. Če pa je zadnja zaposlitev osebe na ozemlju te države trajala manj kot štiri tedne, se dajatev izračuna na osnovi običajne plače, ki v kraju, kjer brezposelna oseba stalno ali začasno prebiva, ustreza zaposlitvi, ki je ekvivalentna ali primerljiva z njeno zadnjo zaposlitvijo na ozemlju druge države članice.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da je višina dajatev odvisna od števila družinskih članov, upošteva tudi družinske člane osebe, ki stalno prebivajo na ozemlju druge

države članice, kot če bi stalno prebivali na ozemlju pristojne države. Ta določba se ne uporablja, če je v državi stalnega prebivališča družinskih članov druga oseba upravičena do dajatev za brezposelnost, pri katere izračunu so bili upoštevani ti družinski člani.

Oddelek 2

Brezposelne osebe, ki odidejo v državo članico, ki ni pristojna država

Člen 69

Pogoji in omejitve za ohranitev pravice do dajatev

1. Delavec, ki je popolnoma brezposelen in izpolnjuje pogoje zakonodaje države članice za upravičenost do dajatev in odide v eno ali več drugih držav članic, da bi si tam poiskal zaposlitev, ohrani upravičenost do takih dajatev pod naslednjimi pogoji in v skladu z naslednjimi omejitvami:

- (a) pred odhodom mora biti prijavljen kot oseba, ki išče delo, in mora ostati na voljo službam za zaposlovanje pristojne države najmanj štiri tedne po nastopu brezposelnosti. Pristojna služba ali nosilec pa lahko odobri njen odhod tudi pred iztekom tega roka;
- (b) kot oseba, ki išče delo, se mora prijaviti pri službi za zaposlovanje v vsaki od držav članic, v katero gre, in zanjo veljajo v njej organizirani postopki nadzora. Za dobo pred prijavo velja ta pogoj za izpolnjen, če se je oseba prijavila v sedmih dneh po datumu, ko je prenehala biti na razpolago službi za zaposlovanje v državi, ki jo je zapustila. V izjemnih primerih lahko to dobo pristojna služba ali nosilec tudi podaljša;
- (c) upravičenost do dajatev se nadaljuje največ tri mesece po datumu, ko je oseba prenehala biti na razpolago službam za zaposlovanje v državi, ki jo je zapustila, če skupno trajanje prejetih dajatev ne preseže dobe, za katero bi bila oseba upravičena do dajatev po zakonodaji te države. V primeru sezonskega delavca je to trajanje omejeno na obdobje, ki preostaja do konca sezone, za katero je bil delavec zaposlen.

2. Če se oseba vrne v pristojno državo pred iztekom roka, v katerem je upravičena do dajatev v skladu z določbami odstavka 1(c), se njena upravičenost do dajatev po zakonodaji te države nadaljuje; upravičenost do dajatev po zakonodaji pristojne države pa v celoti izgubi, če se ne vrne do izteka tega roka. V izjemnih primerih lahko pristojna služba ali nosilec ta rok podaljša.

3. Določbe odstavka 1 se lahko uporabijo le enkrat med dvema obdobjema zaposlitve.

4. Če je pristojna država Belgija, brezposelna oseba, ki se vrne vanjo po preteku trimesečnega obdobja, določenega v odstavku 1(c), ne more ponovno uveljavljati dajatev v tej državi, dokler ni zaposlena za najmanj tri mesece.

Člen 70

Zagotavljanje dajatev in povračila

1. V primerih iz člena 69(1), dajatve zagotovi nosilec v vsaki od držav, v kateri brezposelna oseba išče zaposlitev.

Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja je za zaposleno ali samozaposleno osebo veljala v času njene zadnje zaposlitve, je dolžan povrniti te dajatve.

2. Povračila stroškov iz odstavka 1, se določajo in izvajajo v skladu s postopkom, določenim v izvedbeni uredbi iz člena 97, ob predložitvi dokazila o dejanskem izdatku ali na osnovi pavšalnih zneskov.

3. Dve ali več držav članic ali pristojni organi teh držav lahko določijo tudi druge metode povračil ali se odpovejo vsem povračilom med nosilci, ki so v njihovi pristojnosti.

Oddelek 3

Brezposelne osebe, ki so med zadnjo zaposlitvijo stalno prebivale v državi članici, ki ni pristojna država

Člen 71

1. Brezposelna oseba, ki je bila prej zaposlena in je med zadnjo zaposlitvijo stalno prebivala na ozemlju države članice, ki ni

pristojna država, prejema dajatve v skladu z naslednjimi določbami:

(a) (i) Obmejni delavec, ki je delno ali občasno brezposeln v podjetju, ki ga zaposluje, prejema dajatve v skladu z določbami zakonodaje pristojne države, kot če bi stalno prebival na ozemlju te države; dajatve mu zagotavlja pristojni nosilec.

(ii) Obmejni delavec, ki je popolnoma brezposeln, prejema dajatve v skladu z določbami zakonodaje države članice, na ozemlju katere stalno prebiva, kot če bi med njegovo zadnjo zaposlitvijo zanj veljala ta zakonodaja; te dajatve mu zagotavlja nosilec v kraju stalnega prebivališča na svoje lastne stroške.

(b) (i) Zaposlena oseba, ki ni obmejni delavec, ki je delno, občasno ali popolnoma brezposelna in ostane na razpolago svojemu delodajalcu ali službi za zaposlovanje na ozemlju pristojne države, prejema dajatve v skladu z določbami zakonodaje te države, kot če bi stalno prebivala na njenem ozemlju; dajatve ji zagotavlja pristojni nosilec.

(ii) Zaposlena oseba, ki ni obmejni delavec, ki je popolnoma brezposelna in je na razpolago za delo pri službi za zaposlovanje na ozemlju države članice, kjer stalno prebiva, prejema dajatve v skladu z zakonodajo te države, kot če bi bila tam nazadnje zaposlena; nosilec v kraju stalnega prebivališča ji zagotavlja dajatve na svoje lastne stroške. Če pa taka oseba postane upravičena do dajatev na stroške pristojnega nosilca države članice, katere zakonodaja je zanj nazadnje veljala, prejema dajatve po določbah člena 69. Prejemanje dajatev po zakonodaji države, kjer brezposelna oseba stalno prebiva, miruje v času, v katerem lahko brezposelna oseba po določbah člena 69 vloži zahtevek za dajatve po zakonodaji, ki je zanj nazadnje veljala.

2. Brezposelna oseba ne more vložiti zahtevka za dajatve po zakonodaji države članice, na ozemlju katere stalno prebiva, dokler je upravičena do dajatev po določbah odstavka 1(a)(i) ali (b)(i).

POGLAVJE 7

DRUŽINSKE DAJATVE IN DRUŽINSKI DODATKI ZA ZAPOSLENE IN BREZPOSELNE OSEBE

Oddelek 1

Skupne določbe

Člen 72

Seštevanje zavarovalnih dob

Kadar zakonodaja države članice pogojuje pridobitev pravice do dajatev z dopolnitvijo dob zaposlitve, pristojni nosilec te države članice v potrebni meri upošteva tudi dobe zaposlitve, dopolnjene v katerikoli drugi državi članici, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo izvaja.

Oddelek 2

Delavci in brezposelne osebe, katerih družine bivajo v državni članici, ki ni pristojna država

Člen 73

Delavci

1. Delavec, za katerega velja zakonodaja države članice, ki ni Francija, je za svoje družinske člane, ki stalno prebivajo v drugi državi članici, upravičen do družinskih dajatev, ki jih določa zakonodaja prve države, kot če bi ti stalno prebivali v tej državi.

2. Delavec za katerega velja francoska zakonodaja je za svoje družinske člane, ki ne bivajo v Franciji, upravičen do družinskih dodatkov, ki jih predpisuje zakonodaja te države članice; delavec mora izpolnjevati pogoje glede zaposlitve na katerih francoska zakonodaja utemeljuje te dajatve.

3. Delavec, za katerega velja francoska zakonodaja v skladu z določbami člena 14(1)(a) je upravičen do družinskih dajatev, ki jih določa francoska zakonodaja in so navedene v Prilogi V, za tiste družinske člane, ki ga spremljajo na ozemlje tiste države članice, kjer opravlja svojo dejavnost.

Člen 74

Brezposelne osebe

1. Brezposlena oseba, ki prejema dajatve za brezposlenost v skladu z zakonodajo države članice, ki ni Francija, je upravičena do družinskih dajatev, ki jih določa zakonodaja prve države članice za člane svoje družine, ki bivajo na ozemlju druge države članice, kot če bi bivali na ozemlju prve države.

2. Brezposlena oseba, ki prejema dajatve za nezaposlenost v skladu s francosko zakonodajo, je upravičena za svoje družinske člane, ki prebivajo na ozemlju države članice, ki ni Francija, prejemati družinske dodatke, ki jih določa zakonodaja tiste države na ozemlju katere ti družinski člani prebivajo.

Člen 75

Zagotavljanje dajatev in povračila

1. (a) Družinske dajatve v primerih iz člena 73(1) in (3), zagotavlja pristojni nosilec države, katere zakonodaja velja za delavca, in v primerih iz člena 74(1), pristojni nosilec države, v kateri brezposelna oseba prejema dajatve za brezposelnost. Dajatve se zagotavljajo v skladu z določbami, ki jih uporabljajo ti nosilci, ne glede na to, ali fizična ali pravna oseba, ki se ji te dajatve izplačujejo, stalno ali začasno prebiva na ozemlju pristojne države ali na ozemlju druge države članice.

(b) Če pa oseba, ki naj bi se ji družinske dajatve zagotavljale za vzdrževanje družinskih članov, teh dajatev ne uporablja v ta namen, pristojni nosilec izvrši svoje zakonske obveznosti tako, da na zahtevo in preko nosilca v kraju njihovega stalnega prebivališča ali imenovanega nosilca ali ustanove, ki jo v ta namen imenuje pristojni organ države stalnega prebivališča, zagotavlja omenjene dajatve fizični ali pravni osebi, ki dejansko vzdržuje družinske člane.

(c) Dve ali več držav članic se lahko v skladu z določbami člena 8 dogovorijo, da pristojni nosilec zagotavlja družinske dajatve po zakonodaji teh držav ali ene od teh držav fizični ali pravni osebi, ki dejansko vzdržuje družinske člane, bodisi neposredno, bodisi preko nosilca v kraju njihovega stalnega prebivališča.

2. (a) Družinske dodatke v primerih iz člena 73(2) in 74(2) zagotovi, v skladu z zakonodajo, ki jo izvaja, nosilec v kraju stalnega bivanja družinskih članov;

(b) v primeru, da zakonodaja določa, da te dodatke prejme delavec, nosilec iz zgornjega pododstavka izplača te dodatke fizični ali pravni osebi, ki dejansko vzdržuje družinske člane v kraju njihovega stalnega bivališča, ali, če je to primerno, neposredno članom družine;

(c) pristojni nosilec povrne polni znesek dodatkov, ki so bili dodeljeni v skladu z zgornjimi pododstavki. Povračila se določijo in opravijo v skladu s postopkom iz izvedbene uredbe iz člena 97.

Člen 76

Prednostna pravila v primeru prekrivanja upravičenosti do družinskih dajatev ali družinskih dodatkov v skladu s členi 73 in 74 zaradi opravljanja poklice dejavnosti v državi, kjer imajo družinski člani stalno prebivališče

1. Upravičenost do družinskih dajatev ali družinskih dodatkov v skladu s členi 73 in 74 miruje, če so zaradi opravljanja poklicne dejavnosti družinske dajatve ali družinski dodatki izplačljivi tudi po zakonodaji države članice na katere ozemlju družinski člani stalno prebivajo.

POGLAVJE 8

DAJATVE ZA VZDRŽEVANE OTROKE UPOKOJENCEV IN ZA SIROTE

Člen 77

Vzdrževani otroci upokojencev

1. Izraz „dajatve“ v tem členu pomeni družinske dodatke za osebe, ki prejemajo starostno ali invalidsko pokojnino ali pokojnino za nesrečo pri delu ali poklicno bolezen, ter povečanja in dodatke k tem pokojninam za otroke teh upokojencev, z izjemo dodatkov, ki se dodeljujejo po sistemih zavarovanj za nesreče pri delu in poklicne bolezni.

2. Dajatve se dodeljujejo v skladu z naslednjimi pravili, ne glede

na državo članico, na ozemlju katere upokojenec ali otroci stalno prebivajo:

- (a) upokojencu, ki prejema pokojnino po zakonodaji le ene države članice, v skladu z zakonodajo države članice, ki je pristojna za pokojnino;
- (b) upokojencu, ki prejema pokojnino po zakonodaji več kot ene države članice:
 - (i) v skladu z zakonodajo tiste od držav, v kateri stalno prebiva, če je pravica do ene od dajatev, omenjenih v odstavku 1, po potrebi ob upoštevanju določb člena 79(1)(a), pridobljena po zakonodaji te države; ali
 - (ii) v drugih primerih v skladu z zakonodajo države članice, ki je zanj veljala najdlje, če je pravica do ene od dajatev, omenjenih v odstavku 1, po potrebi ob upoštevanju določb člena 79(1)(a), pridobljena po tej zakonodaji; če po tej zakonodaji ni pridobljena nobena pravica, se pogoji za pridobitev take pravice po zakonodajah drugih držav članic proučijo v padajočem zaporedju glede na dolžino zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah teh držav članic.

Člen 78

Sirote

1. Izraz „dajatve“ v tem členu pomeni družinske dodatke in, kjer je to predvideno, nadomestne ali posebne dodatke za sirote ali pokojnine za sirote, razen tistih, ki se dodeljujejo po sistemih zavarovanj za nesreče pri delu in poklicne bolezni.

2. Dajatve za sirote se dodeljujejo v skladu z naslednjimi pravili, ne glede na državo članico, na ozemlju katere sirota ali fizična ali pravna oseba, ki dejansko vzdržuje siroto, stalno prebiva:

- (a) za siroto pokojnega delavca, za katerega je veljala zakonodaja ene same države članice, v skladu z zakonodajo te države;
- (b) za siroto pokojnega delavca, za katerega je veljala zakonodaja več držav članic:

(i) v skladu z zakonodajo države članice, na ozemlju katere sirota stalno prebiva, če je pravica do ene od dajatev, omenjenih v odstavku 4, po potrebi ob upoštevanju določb člena 79(1)(a), pridobljena po zakonodaji te države;

(ii) v drugih primerih v skladu z zakonodajo države članice, ki je za pokojnega veljala najdlje, če je pravica do ene od dajatev, omenjenih v odstavku 1, po potrebi ob upoštevanju določb člena 79(1)(a), pridobljena po tej zakonodaji; če po tej zakonodaji ni pridobljena nobena pravica, se pogoji za pridobitev take pravice po zakonodajah drugih držav članic proučijo v padajočem zaporedju glede na dolžino zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah teh držav članic.

Zakonodaja države članice, ki se uporablja za dajatve iz člena 77, za otroke upokojenca, tudi po smrti tega upokojenca še naprej velja za dajatve za njegove sirote.

Člen 79

Skupne določbe za dajatve za vzdrževane otroke upokojenecv in za sirote

1. Dajatve v smislu členov 77 in 78 v skladu z zakonodajo, določeno z uporabo določb teh členov, zagotavlja nosilec, ki jo izvaja, na svoje lastne stroške, kot če bi za upokojenca ali pokojnika veljala le zakonodaja pristojne države.

Vendar pa:

- (a) če ta zakonodaja določa, da je pridobitev, ohranitev ali ponovna pridobitev pravice do dajatev odvisna od dolžine zavarovalne dobe ali dobe zaposlitve, se to dolžino določi ob upoštevanju, če je to potrebno, določb člena 45 oziroma, odvisno od primera, člena 72;
- (b) če ta zakonodaja določa, da se znesek dajatev izračunava na podlagi zneska pokojnine ali da je odvisna od dolžine zavarovalne dobe, se znesek teh dajatev izračuna na podlagi teoretičnega zneska, določenega v skladu z določbami člena 46(2).

2. V primeru, kadar bi bilo zaradi uporabe pravila, določenega v členih 77(2)(b)(ii) in 78(2)(b)(ii), pristojnih več držav članic, ker so dolžine dob enake, se dajatve v smislu člena 77 oziroma 78, odvisno od primera, dodelijo v skladu z zakonodajo države članice, ki je nazadnje veljala za upokojenca ali pokojnika.

3. Pravica do dajatev po določbah odstavka 2 in po členih 77 ter 78 miruje, če otroci postanejo upravičeni do družinskih dajatev ali družinskih dodatkov po zakonodaji države članice zaradi opravljanja poklicne dejavnosti. V takem primeru se osebe štejejo kot družinski člani delavca.

NASLOV IV

UPRAVNA KOMISIJA ZA SOCIALNO VARNOST DELAVCEV MIGRANTOV

Člen 80

Sestava in način dela

1. Pri Komisiji se ustanovi Upravna komisija za socialno varnost delavcev migrantov (v nadaljnjem besedilu: „Upravna komisija“), ki jo sestavljajo vladni predstavniki vseh držav članic, ki jim po potrebi pomagajo strokovni svetovalci. Predstavniki Komisije se udeležujejo zasedanj Upravne komisije v svetovalni vlogi.

2. Upravni komisiji v tehničnih zadevah pomaga Mednarodni urad za delo v skladu s pogoji, določenimi s sporazumom, sklenjenim v ta namen med Evropsko skupnostjo in Mednarodno organizacijo za delo.

3. Poslovník Upravne komisije sporazumno pripravijo njeni člani.

Odločitve o vprašanjih v zvezi z razlago, ki je omenjena v členu 81(a), se sprejemajo soglasno. Odločitve se na ustrezen način objavijo.

4. Sekretarske naloge za Upravno komisijo opravljajo službe Komisije.

Člen 81

Naloge Upravne komisije

Upravna komisija ima naslednje dolžnosti:

- (a) obravnavanje vseh vprašanj v zvezi z uporabo in razlago, ki izhajajo iz določb te uredbe in kasnejših uredb, ali iz sporazumov ali dogovorov, sklenjenih v skladu z njimi, brez poseganja v pravice organov, nosilcev in oseb, da se uveljavljajo te pravice v postopkih in pred sodišči, ki jih predvidevajo zakonodaje držav članic, uredba ali Pogodba;
- (b) skrbi za prevajanje dokumentov v zvezi z izvajanjem te uredbe na zahtevo pristojnih organov, nosilcev in sodišč držav članic, še zlasti za prevajanje zahtevkov, ki jih vložijo osebe, ki so morebiti upravičene do dajatve po določbah te uredbe;
- (c) spodbujanje in razvijanje sodelovanja med državami članicami v zadevah, povezanih s socialno varnostjo, zlasti za zdravstvene in socialne ukrepe v skupnem interesu;
- (d) spodbujanje in razvijanje sodelovanja med državami članicami z namenom pospeševanja dodeljevanja dajatev, zlasti tistih, ki se v skladu z določbami te uredbe dodeljujejo za invalidnost, starost in smrt (pokojnine);
- (e) zbiranje podlag, ki jih je treba upoštevati pri pripravi obračunov v zvezi s stroški, ki bremenijo nosilce držav članic po določbah te uredbe, in sprejemanje letnih obračunov med omenjenimi nosilci;
- (f) opravljanje drugih nalog, ki so v njeni pristojnosti v skladu z določbami te uredbe, kasnejših uredb, ali sporazumov ali dogovorov, sprejetih na podlagi teh uredb;
- (g) predlaganje predlogov za pripravo kasnejših uredb in za spremembe te ter kasnejših uredb Komisiji.

ODDELEK V

SVETOVALNI ODBOR ZA SOCIALNO VARNOST DELAVCEV MIGRANTOV

Člen 82

Ustanovitev, sestava in način dela

1. Ustanovi se Svetovalni odbor za socialno varnost delavcev migrantov (v nadaljnjem besedilu: „Svetovalni odbor“), ki ga sestavlja šestintrideset članov, in sicer iz vsake države članice:

- (a) po dva predstavnika vlade, od katerih mora biti vsaj eden član Upravne komisije;
- (b) po dva predstavnika sindikatov;
- (c) po dva predstavnika organizacij delodajalcev.

Za vsako od omenjenih skupin se imenuje tudi namestnik iz vsake države članice.

2. Člane Svetovalnega odbora in njihove namestnike imenuje Svet, ki si pri izboru predstavnikov sindikatov in organizacij delodajalcev prizadeva doseči primerno zastopanost različnih zadevnih področij.

Seznam članov in njihovih namestnikov Svet objavi v *Uradnem listu Evropske skupnosti*.

3. Mandat članov in namestnikov traja dve leti. Lahko so ponovno imenovani. Ob izteku mandata člani in namestniki opravljajo funkcijo še naprej, dokler niso zamenjani ali ponovno imenovani.

4. Svetovalnemu odboru predseduje predstavnik Komisije. Predsedujoči ne glasuje.

5. Svetovalni odbor se sestaja najmanj enkrat na leto. Skliče ga predsedujoči bodisi na lastno pobudo bodisi na podlagi pisnega predloga najmanj tretjine članov. Tak predlog mora vsebovati konkretne predloge za dnevni red.

6. Na predlog predsedujočega lahko Svetovalni odbor v izjemnih primerih odloči, da se posvetuje z osebami ali predstavniki organizacij z veliko izkušnjami na področju socialne varnosti. Poleg tega je Odbor deležen tudi tehnične pomoči Mednarodnega urada za delo pod enakimi pogoji kot Upravna komisija na podlagi sporazuma, sklenjenega med Evropsko skupnostjo in Mednarodno organizacijo dela.

7. Mnenja in predlogi Svetovalnega odbora morajo navajati razloge, na katerih temeljijo. Sprejemajo se z absolutno večino veljavno oddanih glasov.

Odbor z večino svojih članov pripravi svoj poslovnik, ki ga odbori Svet po tem, ko prejme mnenje Komisije.

8. Sekretarske naloge za Svetovalni odbor opravljajo službe Komisije.

Člen 83

Naloge Svetovalnega odbora

Svetovalni odbor je pooblaščen, da na zahtevo Komisije Evropske skupnosti, na zahtevo Upravne komisije ali na lastno pobudo:

- (a) proučuje splošna vprašanja ali načelna vprašanja in probleme, ki izhajajo iz izvajanja uredb, sprejetih v okviru določb člena 51 Pogodbe;
- (b) oblikuje za Upravno komisijo mnenja o zadevah in predloge za spremembe uredb.

ODDELEK VI

RAZNE DOLOČBE

Člen 84

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Pristojni organi držav članic se medsebojno obveščajo v zvezi z:

- (a) ukrepi za izvajanje te uredbe;
- (b) spremembami svoje zakonodaje, ki bi lahko vplivale na izvajanje te uredbe.

2. Pri izvajanju te uredbe si organi in nosilci držav članic medsebojno nudijo vso pomoč in ravnajo, kot da izvajajo svojo lastno zakonodajo. Administrativna pomoč, ki jo nudijo omenjeni organi in nosilci, je praviloma brezplačna. Pristojni organi držav članic pa se lahko med seboj dogovorijo za povračilo določenih stroškov.

3. Organi in nosilci držav članic se lahko pri izvajanju te uredbe sporazumevajo neposredno med seboj in z osebami oziroma njihovimi pooblaščenici.

4. Organi, nosilci in sodišča ene države članice ne smejo zavrnila zahtevkov ali drugih dokumentov, ki so jim predloženi, z utemeljivijo, da so napisani v jeziku druge države članice. Po potrebi lahko uporabijo določbe člena 81(b).

Člen 85

Oprostitve in znižanja davkov — Oprostitev overjanja

1. Vse oprostitve ali znižanja davkov, upravnih, sodnih ali registracijskih taks, ki jih določa zakonodaja ene države članice za potrdila ali dokumente, ki morajo biti predloženi po zakonodaji te države, veljajo tudi za podobne dokumente, ki jih je treba predložiti pri uporabi zakonodaje druge države članice ali te uredbe.

2. Vse listine, dokumenti in potrdila vseh vrst, ki jih je treba predložiti po tej uredbi, so oproščeni overitve s strani diplomatskih ali konzularnih organov.

Člen 86

Zahtevki, izjave ali pritožbe, predložene organu, nosilcu ali sodišču države članice, ki ni pristojna država

Vsak zahtevek, izjava ali pritožba, ki bi moral biti v skladu z zakonodajo države članice v določenem roku predložen organu, nosilcu ali sodišču te države, se sprejme, če je predložen v enakem roku ustreznemu organu, nosilcu ali sodišču v drugi državi članici. V tem primeru organ, nosilec ali sodišče, ki sprejme zahtevek, izjavo ali pritožbo, slednjega nemudoma posreduje pristojnemu organu, nosilcu ali sodišču v prvi državi, bodisi neposredno bodisi preko pristojnega organa te države. Datum, ko je bil tak zahtevek, izjava ali pritožba vložen pri organu, nosilcu ali sodišču v drugi državi, velja kot datum predložitve pristojnemu organu, nosilcu ali sodišču.

Člen 87

Zdravstveni pregledi

1. Zdravstvene preglede, ki jih določa zakonodaja ene države članice, lahko na zahtevo pristojnega nosilca na ozemlju druge države članice opravi nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča osebe, ki je upravičena do dajatev, v skladu s pogoji, ki jih določa izvedbena uredba iz člena 97, ali če ti pogoji niso izpolnjeni, v skladu s pogoji, o katerih se dogovorijo pristojni organi držav članic.

2. Zdravstveni pregledi, opravljeni v skladu s pogoji, določenimi v odstavku 1, se štejejo kot opravljeni na ozemlju pristojne države.

Člen 88

Nakazila denarnih zneskov, izplačljivih po tej uredbi, iz ene države članice v drugo

Ob upoštevanju določb člena 106 Pogodbe se nakazila denarja, ki jih je treba opraviti v skladu s to uredbo, izvedejo v skladu z ustreznimi sporazumi, ki veljajo med državama članicama v času nakazila. Kadar med dvema državama članicama takega

sporazuma ni, pristojni organi v omenjenih državah oziroma organi, odgovorni za mednarodna plačila, sporazumno določijo ukrepe, ki so potrebni za izvedbo teh nakazil.

Člen 89

Posebni postopki za izvajanje določenih zakonodaj

Posebni postopki za izvajanje določenih zakonodaj so navedeni v Prilogi V.

Člen 90

Stanovanjske olajšave in družinski dodatki, ki so uvedeni po začetku veljavnosti te uredbe

Stanovanjske olajšave in, v primeru Luksemburga, otroški dodatki, ki so uvedeni po začetku veljavnosti te uredbe zaradi demografskih razlogov, se ne dodelijo osebam, ki stalno prebivajo na ozemlju države članice, ki ni pristojna država.

Člen 91

Prispevki, ki jih plačujejo delodajalci ali podjetja, ki niso ustanovljena v pristojni državi

Delodajalec ni dolžan plačevati višjih prispevkov zaradi tega, ker je njegova poslovalnica, sedež ali sedež njegovega podjetja na ozemlju države članice, ki ni pristojna država.

Člen 92

Pobiranje prispevkov

1. Prispevki, ki se plačujejo nosilcu v eni državi članici, se lahko pobirajo na ozemlju druge države članice v skladu z upravnim

postopkom in z jamstvi in prednostnimi pravicami, ki veljajo za pobiranje prispevkov, ki se plačujejo ustreznemu nosilcu v slednji državi.

2. Postopek za izvajanje določb odstavka 1, kolikor je to potrebno, ureja izvedbena uredba iz člena 97, ali sporazumi, sklenjeni med državama članicama. Ti izvedbeni postopki lahko vključujejo tudi postopke za prisilno izterjavo plačila.

Člen 93

Pravice nosilcev, ki so odgovorni za dajatve, proti odgovornim tretjim osebam

1. Če oseba prejema dajatve po zakonodaji ene države članice za poškodbo, ki je posledica dogodka na ozemlju druge države, vse pravice nosilca, ki je odgovoren za dajatve, proti tretji osebi, ki mora plačati odškodnino za poškodbo, urejajo naslednja pravila:

- (a) Kadar nosilec, ki je odgovoren za dajatev, v skladu z zakonodajo, ki jo izvaja, prevzame pravice, ki jih ima prejemnik proti tretji osebi, tak prevzem priznavajo vse države članice;
- (b) Kadar ima omenjeni nosilec neposredne pravice proti tretji osebi, te pravice priznavajo vse države članice.

2. Če oseba prejema dajatve po zakonodaji ene države članice za poškodbo, ki je posledica dogodka na ozemlju druge države, določbe omenjene zakonodaje, ki določajo, v katerih primerih je civilna odgovornost delodajalcev ali oseb, ki jih ti zaposlujejo, izključena, veljajo za osebo ali za pristojnega nosilca.

Določbe odstavka 1 se uporabljajo tudi za vse pravice nosilca, odgovornega za dajatve, proti delodajalcu ali osebam, ki jih ta zaposluje, v primerih, ko njihova odgovornost ni izključena.

NASLOV VII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 94

Razne določbe

1. Po tej uredbi ni mogoče pridobiti nobene pravice za obdobje

pred datumom začetka njene veljavnosti.

2. Vse zavarovalne dobe in, kjer je to predvideno, vse dobe zaposlitve ali prebivanja, dopolnjene po zakonodaji države članice pred datumom začetka veljavnosti te uredbe, se upoštevajo pri ugotavljanju pravic, pridobljenih po določbah te uredbe.

3. Ob upoštevanju določb odstavka 1, se po tej uredbi lahko pridobi pravica, čeprav se nanaša na zavarovalni primer, ki je nastal pred datumom začetka veljavnosti te uredbe.

Člen 95

4. Vse dajatve, ki niso bile dodeljene ali ki so mirovale zaradi državljanstva ali kraja stalnega prebivališča osebe, se na zahtevo osebe dodelijo oziroma ponovno dodelijo z učinkom od dneva začetka veljavnosti te uredbe pod pogojem, da zaradi že prej zagotovljenih pravic ni bil izplačan pavšalni znesek.

Priloge k tej uredbi

Priloge k tej uredbi se lahko spremenijo z uredbo, ki jo sprejme Svet na predlog Komisije ter na zahtevo ene ali več držav članic in po prejemu mnenja Upravne komisije.

Člen 96

5. Pravice osebe, ki ji je bila dodeljena pokojnina pred dnevom začetka veljavnosti te uredbe, se na zahtevo osebe ponovno ugotovijo ob upoštevanju določb te uredbe. Ta določba velja tudi za druge dajatve iz člena 78.

Uradno obveščanje v skladu z nekaterimi določbami

1. Uradna obvestila iz členov 1(j), 5 in 8(2), so naslovljena na predsednika Sveta. Navajati morajo datum začetka veljavnosti zakonov in sistemov ali, v primeru obvestil iz člena 1(j), datum, ko se začne ta uredba uporabljati za sisteme, omenjene v izjavah držav članic.

6. Če se zahtevek iz odstavkov 4 in 5 vloži v roku dveh let po dnevu začetka veljavnosti te uredbe, začno pravice, pridobljene po tej uredbi, veljati s tem datumom, določbe zakonodaje države članice v zvezi z izgubo ali omejitvijo pravic pa se ne smejo uveljaviti proti tem osebam.

2. Obvestila, prejeta v skladu z določbami odstavka 1, se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 97

7. Če se zahtevek iz odstavkov 4 ali 5 vloži po izteku obdobja dveh let po dnevu začetka veljavnosti te uredbe, pravice, ki niso bile odvzete oziroma izgubljene ali časovno omejene, začno veljati z dnem, ko je bil zahtevek vložen, razen kadar se uporabljajo ugodnejše določbe zakonodaje države članice.

Izvedbena uredba

Nadaljnja uredba določa postopek za izvajanje te uredbe.

Člen 98

8. V primeru sklerogene pnevmokonioze se določbe člena 57(3)(c) uporabljajo za denarne dajatve za poklicno bolezen, katerih stroške pa, v kolikor ni sporazuma med nosilcema, ni mogoče razdeliti med tema nosilcema pred dnevom začetka veljavnosti te uredbe.

Ponovna preučitev problema plačevanja družinskih dajatev

Pred 1. januarjem 1973 Svet, na predlog Komisije, z namenom doseči enotno rešitev za vse države članice, ponovno preuči celoten problem plačil družinskih dajatev za tiste družinske člane, ki nimajo stalnega prebivališča na ozemlju pristojne države.

Člen 99

9. Izvajanje določb člena 73(2) ne vpliva na zmanjšanje pravic, ki obstajajo na dan začetka veljavnosti te uredbe. Glede oseb, ki na ta dan prejemajo bolj ugodne dajatve na podlagi dvostranskih sporazumov, sklenjenih s Francijo, se te sporazumi uporabljajo za te osebe vse dokler za njih velja francoska zakonodaja. Prekinitve, ki so krajše od enega meseca se ne upoštevajo, niti obdobja v katerih se prejema dajatve za brezposelnost ali bolezen. Postopek za izvajanje teh določb je določen v izvedbeni uredbi iz člena 97.

Začetek veljavnosti

Uredba stopi v veljavo prvega dne sedmega meseca, ki sledi objavi izvedbene uredbe iz člena 97 v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ti dve uredbi razveljavljata naslednje uredbe:

- Uredbo Sveta št. 3 o socialni varnosti za delavce migrante,
 - Uredbo Sveta št. 4 o določitvi izvedbenih postopkov in dodatnih določb glede uredbe št. 3 ⁽¹⁾, in
- Uredbo Sveta št. 36/63/EGS z dne 2. aprila 1963 o socialni varnosti za obmejne delavce ⁽²⁾.
- Določbe členov 82 in 83 o določitvi Svetovalnega odbora stopi v veljavo na dan objave izvedbene uredbe iz člena 97.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in neposredno uporabna v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 14. junija 1971

Za Svet

Predsednik

M. COINTAT

⁽¹⁾ UL 30, 16.12.1958, str. 597/58.

⁽²⁾ UL 62, 20.4.1963, str. 1314/63.

PRILOGA I

(člen 1(u) Uredbe)

Posebni dodatki ob rojstvu otroka, ki so izključeni iz okvira Uredbe v skladu s členom 1(u)

A. BELGIJA

Dodatki ob rojstvu otroka.

B. NEMČIJA

Jih ni.

C. FRANCIJA

(a) Predporodni dodatki.

(b) Materinski dodatki v skladu z zakonikom o socialni varnosti (code de la sécurité sociale).

D. ITALIJA

Jih ni.

E. LUKSEMBURG

Dodatki ob rojstvu otroka.

F. NIZOZEMSKA

Jih ni.

—

PRILOGA II

(člena 7(2)(c) in 3(3) te uredbe)

določbe konvencij o socialni varnosti, ki veljajo kljub členu 6 uredbe — določbe konvencij o socialni varnosti, ki se ne uporabljajo za vse osebe, za katere se uporablja uredba

SPLOŠNE OPOMBE

1. Kolikor določbe iz te priloge vsebujejo sklice na določbe drugih konvencij, se ti sklici nadomestijo s sklici na ustrezne določbe te uredbe, razen če že ta priloga ne vsebuje določb teh konvencij.
2. Končna določba konvencije o socialni varnosti, katere določbe vsebuje ta priloga, še naprej velja v zvezi s temi določbami.

A

Določbe konvencij o socialni varnosti, ki veljajo kljub členu 6 uredbe

(člen 7(2)(c) uredbe)

1. BELGIJA-NEMČIJA
 - (a) Člena 3 in 43 Končnega protokola z dne 7. decembra 1957 k Splošni konvenciji istega datuma, v različici Dopolnilnega Protokola z dne 10. novembra 1960.
 - (b) Dopolnilni sporazum št. 3 z dne 7. decembra 1957 k Splošni konvenciji istega datuma, kot v Dopolnilnem protokolu z dne 10. novembra 1960 (izplačilo pokojnin za obdobje pred uveljavitvijo Splošne konvencije).
2. BELGIJA-FRANCIJA
 - (a) Členi 13, 16 in 23 Dopolnilnega sporazuma z dne 17. januarja 1948 k Splošni konvenciji istega datuma (delavci v rudnikih in podobnih podjetjih).
 - (b) Izmenjava pisem z dne 27. februarja 1953 (uporaba člena 4(2) Splošne konvencije z dne 17. januarja 1948).
 - (c) Izmenjava pisem z dne 29. julija 1953 o dodatkih za starejše zaposlene osebe.
3. BELGIJA-ITALIJA

Člen 29 Konvencije z dne 30. aprila 1948.
4. BELGIJA-LUKSEMBURG

Členi 3, 4, 5, 6 in 7 Konvencije z dne 16. novembra 1959 v različici Konvencije z dne 12. februarja 1964 (obmejni delavci).
5. BELGIJA-NIZOZEMSKA

Jih ni.
6. NEMČIJA-FRANCIJA
 - (a) Člen 11(1), drugi odstavek člena 16 in člen 19 Splošne konvencije z dne 10. julija 1950.
 - (b) Člen 9 Dopolnilnega sporazuma št. 1 z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma (delavci v rudnikih in podobnih podjetjih).
 - (c) Dopolnilni sporazum št. 4 z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma, kot v dodanem oddelku št. 2 z dne 18. junija 1955.
 - (d) Naslova I in III dodanega oddelka št. 2 z dne 18. junija 1955.
 - (e) Točke 6, 7 in 8 Splošnega protokola z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma.
 - (f) Naslovi II, III in IV Sporazuma z dne 20. decembra 1963 (socialna varnost v Posarju).
7. NEMČIJA-ITALIJA
 - (a) Členi 3(2), 23(2), 26 in 36(3) Konvencije z dne 5. maja 1953 (socialno zavarovanje).
 - (b) Dopolnilni sporazum z dne 12. maja 1953 h Konvenciji z dne 5. maja 1953 (izplačilo pokojnin za obdobje, preden je konvencija začela veljati).
8. NEMČIJA-LUKSEMBURG

Členi 4, 5, 6 in 7 Pogodbe z dne 11. julija 1959 (poravnava spora med Nemčijo in Luksemburgom), in člen 11(2)(b) konvencije z dne 14. julija 1960 (dajatve za materinstvo in bolezen za tiste osebe, ki so ob prihodu izbrale zakonodajo te države).

9. NEMČIJA-NIZOZEMSKA
 - (a) Člen 3(2) konvencije z dne 29. marca 1951.
 - (b) Člena 2 in 3 Dopolnilnega sporazuma št. 4 z dne 21. decembra 1956 h Konvenciji z dne 29. marca 1951 (urejanje pravic, ki so jih nizozemski delavci pridobili na podlagi nemškega sistema socialnega zavarovanja med 13. majem 1940 in 1. septembrom 1945).
10. FRANCIJA-ITALIJA
 - (a) Člena 20 in 24 Splošne konvencije z dne 31. marca 1948.
 - (b) Izmenjava pism z dne 3. marca 1956 (dajatve za bolezni za sezonske delavce, zaposlene v kmetijstvu).
11. FRANCIJA-LUKSEMBURG

Člena 11 in 14 Dopolnilnega sporazuma z dne 12. novembra 1949 k Splošni konvenciji istega datuma (delavci v rudnikih in podobnih podjetjih).
12. FRANCIJA-NIZOZEMSKA

Člen 11 Dopolnilnega sporazuma z dne 1. junija 1954 z Splošni konvenciji z dne 7. januarja 1950 (delavci v rudnikih in podobnih podjetjih).
13. ITALIJA-LUKSEMBURG

Člena 18(2) in 24 Splošne konvencije z dne 29. maja 1951.
14. ITALIJA-NIZOZEMSKA

Člen 21(2) Splošne konvencije z dne 28. oktobra 1952.
15. LUKSEMBURG-NIZOZEMSKA

Jih ni.

B

Določbe konvencij, ki se ne uporabljajo za vse osebe, za katere se uporablja uredba

(člen 3(3) uredbe)

1. BELGIJA-NEMČIJA
 - (a) Člena 3 in 4 Končnega protokola z dne 7. decembra 1957 h Splošni konvenciji z istega dne, v različici, ki se pojavi v Dodatnem protokolu z dne 10. novembra 1960.
 - (b) Dodatni sporazum št. 3 z dne 7. decembra 1957 h Splošni konvenciji z istega dne, v različici, ki se pojavi v Dodatnem protokolu z dne 10. novembra 1960 (plačilo pokojnin, ki so izplačljive glede na obdobja pred začetkom veljavnosti Splošne konvencije).
2. BELGIJA-FRANCIJA
 - (a) Izmenjava pism z dne 29. julija 1953 o dodatkih za starejše zaposlene osebe.
 - (b) Člen 23 Dodatnega sporazuma z dne 17. januarja 1948 k Splošni konvenciji z istega dne (delavci v rudnikih in podobnih podjetjih).
 - (c) Izmenjava pism z dne 27. februarja 1953 (uporaba člena 4 (2) Splošne konvencije z dne 17. januarja 1948).

3. BELGIJA-ITALIJA
Jih ni.
 4. BELGIJA-LUKSEMBURG
Jih ni.
 5. BELGIJA-NIZOZEMSKA
Jih ni.
 6. NEMČIJA-FRANCIJA
 - (a) Člena 16(2) in 19 Splošne konvencije z dne 10. julija 1950.
 - (b) Dopolnilni sporazum št. 4 z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma, kot v dodanem oddelku št. 2 z dne 18. junija 1955.
 - (c) Naslova I in III dodanega oddelka št. 2 z dne 18. junija 1955.
 - (d) Točke 6, 7 in 8 Splošnega protokola z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma.
 - (e) Naslovi II, III in IV Sporazuma z dne 20. decembra 1963 (socialna varnost v Posarju).
 7. NEMČIJA-ITALIJA
 - (a) Člena 3(2) in 26 Konvencije z dne 5. maja 1952 (socialno zavarovanje).
 - (b) Dopolnilni sporazum z dne 12. maja 1953 h Konvenciji z dne 5. maja 1953 (izplačilo pokojnin za obdobje pred uveljavitvijo Konvencije).
 8. NEMČIJA-LUKSEMBURG
Členi 4, 5, 6 in 7 Pogodbe z dne 11. julija 1959 (poravnava spora med Nemčijo in Luksemburgom).
 9. NEMČIJA-NIZOZEMSKA
 - (a) Člen 3(2) Konvencije z dne 29. marca 1951.
 - (b) Člena 2 in 3 Dopolnilnega sporazuma št. 4 z dne 21. decembra 1956 h Konvenciji z dne 29. marca 1951 (ureditev pravic, ki so jih nizozemski delavci pridobili na podlagi nemškega sistema socialnega zavarovanja med 13. majem 1940 in 1. septembrom 1945).
 10. FRANCIJA-ITALIJA
 - (a) Člena 20 in 24 Splošne konvencije z dne 31. marca 1948.
 - (b) Izmenjava pisem z dne 3. marca 1956 (dajatve za bolezen za sezonske delavce zaposlene v kmetijstvu).
 11. FRANCIJA-LUKSEMBURG
Jih ni.
 12. FRANCIJA-NIZOZEMSKA
Jih ni.
 13. ITALIJA-LUKSEMBURG
Jih ni.
 14. ITALIJA-NIZOZEMSKA
Jih ni.
 15. LUKSEMBURG-NIZOZEMSKA
Jih ni.
-

PRILOGA III

(Členi 37(2) uredbe)

Zakonodaje, navedene v členu 37(1) te uredbe, po katerih je višina invalidskih dajatev neodvisna od trajanja zavarovalne dobe

A. BELGIJA

Zakonodaja v zvezi s splošnim sistemom invalidskega zavarovanja, posebnim sistemom invalidskega zavarovanja za rudarje in posebnim sistemom za mornarje v trgovski mornarici.

B. NEMČIJA

Jih ni.

C. FRANCIJA

Vsa zakonodaja o invalidskem zavarovanju, razen zakonodaje v zvezi z invalidskim zavarovanjem v sistemu socialne varnosti za rudarje.

D. ITALIJA

Jih ni.

E. LUKSEMBURG

Jih ni.

F. NIZOZEMSKA

Zakon z dne 18. februarja 1966 o zavarovanju za primer nezmožnosti za delo

PRILOGA IV

(člen 40(3) te uredbe)

Skladnost med zakonodajami držav članic o pogojih v zvezi s stopnjo invalidnosti

BELGIJA

Države članice	Sistemi, ki jih izvajajo nosilci držav članic, ki so sprejeli odločitev o priznavanju stopnje invalidnosti	Sistemi, ki jih izvajajo belgijski nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti			
		Splošni sistem	Sistem za rudarje		Sistem za pomorščake
			Splošna invalidnost	Poklicna invalidnost	
FRANCIJA	1. Splošni sistem	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost
	— Skupina III (stalna pomoč in postrežba)				
	— Skupina II				
	— Skupina I				
	2. Kmetijski sistem:	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost
	— Popolna, splošna invalidnost				
	— Dvotretjinska splošna invalidnost				
	— Stalna pomoč in postrežba				
	3. Sistem za rudarje	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost
	— Delna, splošna invalidnost				
	— Stalna pomoč in postrežba				
	— Poklicna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost
4. Sistem za pomorščake	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost	
— Splošna invalidnost					
— Stalna pomoč in postrežba					
— Poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	
ITALIJA	1. Splošni sistem	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost
	— Invalidnost — delavci				
	— Invalidnost — uslužbenci				
2. Sistem za pomorščake	} Ni skladnosti	} Ni skladnosti	} Ni skladnosti	} Ni skladnosti	
— Nezmožnost za plovbo					
LUKSEMBURG	Invalidnost — delavci	} Skladnost	} Skladnost	} Skladnost	} Ni skladnosti
	Invalidnost — uslužbenci				

FRANCIJA

Države članice	Sistemi, ki jih izvajajo francoski nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti	Splošni sistem			Kmetijski sistem			Sistem za rudarje			Sistem za pomorščake		
		Skupina I	Skupina II	Skupina III	2/3 Invalidnost	Popolna invalidnost	Stalna pomoč in postrežba	2/3 Invalidnost	Stalna pomoč in postrežba	Poklicna invalidnost	2/3 Splošna invalidnost	Popolna poklicna invalidnost	Stalna pomoč in postrežba
BELGIJA	1. Splošni sistem	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	2. Sistem za rudarje:												
	— delna splošna invalidnost	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
ITALIJA	3. Sistem za pomorščake	Skladnost ⁽¹⁾	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost ⁽¹⁾	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost ⁽¹⁾	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	1. Splošni sistem												
	— invalidnost delavci	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
LUKSEMBURG	— invalidnost uslužbenci	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	2. Sistem za pomorščake:												
	— nezmožnost za plovbo	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	Invalidnost delavci	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	Invalidnost uslužbenci	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti

(1) V kolikor je invalidnost, ki jo priznavajo belgijski nosilci, splošna invalidnost.

(2) Samo če belgijski nosilec priznava, da je delavec nesposoben za delo pod zemljo ali na zemlji.

ITALIJA

Države članice	Sistemi, ki jih izvajajo nosilci držav članic, ki so sprejeli odločitev o priznavanju stopnje invalidnosti	Sistemi, ki jih izvajajo italijanski nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti		
		Splošni sistem		Pomorščaki Nezmožnost za plovbo
		Delavci	Uslužbenci	
BELGIJA	1. Splošni sistem	Skladnost	Skladnosti	Ni skladnosti
	2. Sistem za rudarje — delna splošna invalidnost — poklicna invalidnost	Skladnost Ni skladnosti	Skladnost Ni skladnosti	Ni skladnosti Ni skladnosti
	3. Sistem za pomorščake	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
FRANCIJA	1. Splošni sistem: — Skupina III (stalna pomoč in postrežba) — Skupina II — Skupina I	} Skladnost	} Skladnost	} Ni skladnosti
	2. Kmetijski sistem: — popolna splošna invalidnost — delna splošna invalidnost — stalna pomoč in postrežba	} Skladnost	} Skladnost	} Ni skladnosti
	3. Sistemi za rudarje — delna splošna invalidnost — stalna pomoč in postrežba — poklicna invalidnost	} Skladnost Skladnost	} Skladnost Skladnost	} Ni skladnosti Ni skladnosti
	4. Sistem za pomorščake — delna splošna invalidnost — stalna pomoč in postrežba — poklicna invalidnost	} Ni skladnosti	} Ni skladnosti	} Ni skladnosti
	Invalidnost — delavci	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	Invalidnost — uslužbenci	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	Invalidnost — delavci	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	Invalidnost — uslužbenci	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	Invalidnost — delavci	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	Invalidnost — uslužbenci	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti

LUKSEMBURG

Države članice	Sistemi, ki jih izvajajo nosilci držav članic, ki so sprejeli odločitev o priznavanju stopnje invalidnosti	Sistemi, ki jih izvajajo luksemburški nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti			
		Invalidnost — Delavci	Invalidnost — uslužbenci		
BELGIJA	1. Splošni sistem	Skladnost	Skladnost		
	2. Sistem za rudarje				
	— delna splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost		
	— poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti		
	3. Sistem za pomorščake	Skladnost ⁽¹⁾	Skladnost		
FRANCIJA	1. Splošni sistem				
	— Skupina III (stalna pomoč in postrežba)	}	}		
	— Skupina II			Skladnost	Skladnost
	— Skupina I				
	2. Kmetijski sistem:				
	— popolna splošna invalidnost	}	}		
	— dvotretjinska splošna invalidnost			Skladnost	Skladnost
	— stalna pomoč in postrežba				
	3. Sistemi za rudarje				
	— dvotretjinska splošna invalidnost	}	}		
	— stalna pomoč in postrežba			Skladnost	Skladnost
	— poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti		
	4. Sistem za pomorščake				
— delna splošna invalidnost	}	}			
— stalna pomoč in postrežba			Skladnost	Skladnost	
— poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti			
ITALIJA	1. Splošni sistem				
	Invalidnost — delavci	Skladnost	Skladnost		
	Invalidnost — uslužbenci	Ni skladnosti	Skladnost		
	2. Sistemi za pomorščake				
	— nezmožnost za plovbo				

⁽¹⁾ V kolikor je invalidnost, ki jo priznavajo belgijski nosilci, splošna invalidnost.

PRILOGA V

(člen 89 te uredbe)

Posebni postopki za uporabo zakonodaj določenih držav članic

A. BELGIJA

1. Določbe člena 1(a)(i) uredbe se ne uporabljajo za samozaposlene osebe ali druge osebe, ki se zdravijo po zakonu z dne 9. avgusta o ustanovitvi in organizaciji obveznega sistema za zdravstveno in invalidsko zavarovanje, razen, če istega zdravljenja ne dobivajo kot zaposlene osebe.
2. Ko pristojni belgijski nosilec uporablja določbe poglavij 7 in 8, Naslova III uredbe, se otrok šteje za vzdrževanega v državi članici, na ozemlju katere stalno prebiva.
3. Pri uporabi člena 46(2) uredbe se dobe starostnega zavarovanja, dopolnjene po belgijski zakonodaji pred 1. januarjem 1945, štejejo kot zavarovalne dobe, dopolnjene po belgijski zakonodaji v splošnem invalidskem sistemu in v sistemu za mornarje.

B. NEMČIJA

1. (a) V primeru, da v nemški zakonodaji ni določbe za nezgodno zavarovanje, nemški nosilci zagotovijo v skladu z zakonodajo povračilo za nesreče pri delu (in poklicne bolezni), ki so nastale v Alzaciji — Loreni pred 1. januarjem 1919, za katere odgovornost za stroške niso priznali francoski nosilci v skladu s Sklepom Sveta Lige narodov z dne 21. junija 1921 (*Reichgesetzblatt*, str. 1289), kadar osebe ali njihove preživjele osebe stalno prebivajo v državi članici;
- (b) Določbe člena 10 uredbe ne posegajo v določbe, po katerih nesreče (in poklicne bolezni), ki se zgodijo zunaj ozemlja Zvezne republike Nemčije, in dobe, dopolnjene zunaj njenega ozemlja, niso podlaga za dajatve oziroma so podlaga za dajatve samo pod določenimi pogoji, ko osebe stalno prebivajo zunaj ozemlja Zvezne republike Nemčije.
2. (a) Da se ugotovi, ali se dobe, ki jih nemška zakonodaja šteje kot prekinjene dobe ali dodatne dobe, upoštevajo kot take, se obvezna plačila opravljena v skladu z zakonodajo druge države članice in zavarovanje po sistemu pokojninskega zavarovanja druge države članice, štejejo kot obvezna plačila plačana v skladu z nemško zakonodajo in kot zavarovanje po nemškem sistemu pokojninskega zavarovanja.

Ob izračunu števila koledarskih mesecev, ki so pretekla med datumom začetka vstopa v sistem zavarovanja in nastankom zavarovalnega primera, se ne štejejo tiste dobe, ki jih je že upoštevala druga zakonodaja in ki padejo med ta datuma, kot tudi ne tiste dobe, ko je oseba prejemale pokojnino.

- (b) Pododstavek (a) se ne uporabi za standardno prekinjene dobe (*pauschale Ausfallzeit*). To se določi izključno na podlagi zavarovalnih dob dopoljenih v Nemčiji.

- (c) Dodatne dobe (*Zurechnungszeit*) v skladu z nemško zakonodajo o pokojninskem zavarovanju za rudarje se upoštevajo, če je izpolnjen pogoj, da je bil zadnji prispevek izplačan v sistem pokojninskega zavarovanja za rudarje.
 - (d) Za namene upoštevanja nemških dodatnih dob (*Ersatzzeiten*) se upošteva le nemška nacionalna zakonodaja.
 - (e) Z odstopanjem od določb iz pododstavka (d) se naslednje določbe uporabljajo za osebe, ki so zavarovane po nemškem sistemu za pokojninsko zavarovanje in so stalno prebivale na nemških ozemljih v skladu z nizozemsko administracijo v obdobju od 1. januarja 1948 do 31. julija 1963; za namene upoštevanja nemških dodatnih dob (*Ersatzzeiten*) v smislu člena 1251(2) nemškega zakona o socialni varnosti (RVO) in ustreznih določb, se plačila prispevkov v tem obdobju v nizozemski sistem zavarovanja štejejo kot enakovredna zaposlitvi ali opravljanju poklicne dejavnosti po obveznem sistemu zavarovanja v smislu nemške zakonodaje.
3. Kadar se upoštevajo plačila v nemški zdravstveni zavarovalni sklad, obvezna plačila prispevkov iz člena 26(2) uredbe mirujejo do sprejema odločitve glede zahtevka za pokojnino.
4. Pri ugotovitvi ali otrok dobiva pokojnino za sirote, se kot pokojnina za sirote po nemški zakonodaji šteje pridobivanje dajatev iz člena 78 ali drugih družinskih dajatev dodeljenih v skladu s francosko zakonodajo za mladoletno osebo, ki ima stalno prebivališče v Franciji.
5. Če bi uporaba uredbe ali kasnejših uredb o socialni varnosti povzročila izjemne stroške določenim nosilcem zdravstvenega zavarovanja, se ti stroški v celoti ali delno nadomestijo. Zvezno združenje lokalnih splošnih skladov kot organ za zvezo (zdravstveno zavarovanje) sprejema odločitve v zvezi s temi povračili sporazumno z drugimi osrednjimi združenji zdravstvenih skladov. Sredstva, potrebna za povračila, se zagotovljajo iz davkov, ki jih plačujejo vsi nosilci zdravstvenega zavarovanja, v sorazmerju s povprečnim številom članov v prejšnjih letih, vključno z upokojenimi osebami.
6. Če je pristojni nosilec za dodeljevanje družinskih dajatev, v skladu z naslovom III, poglavjem 7 uredbe, nemški nosilec, se oseba, ki je obvezno zavarovana za primer brezposelnosti ali oseba, ki kot posledica tega zavarovanja, prejema denarne dajatve v skladu z zdravstvenim zavarovanjem ali druge podobne dajatve, šteje kot delavec (člen 1(a) uredbe).

C. FRANCIJA

1. (a) Dodatek za starejše zaposlene osebe se dodeljuje pod pogoji, določenimi za francoske delavce v francoski zakonodaji, tudi delavcem, ki so državljanji drugih držav članic in ki imajo v času vložitve zahtevka stalno prebivališče na francoskem ozemlju.
- (b) Enako velja tudi za begunce in za osebe brez državljanstva.
- (c) Določbe uredbe ne posegajo v določbe francoske zakonodaje, po katerih se le obdobja dela zaposlene osebe ali obdobja, ki so obravnavana kot taka na ozemljih evropskih departmajev in čezmorskih

departmajev (Guadeloupe, Gvajana, Martinik in Reunion) Francoske republike upoštevajo za pridobitev pravice do dodatka za starejše zaposlene osebe.

2. Posebni dodatek in kumulativna odškodnina po posebni zakonodaji za socialno varnost v rudnikih, se dodeljuje le delavcem, zaposlenim v francoskih rudnikih.
3. Zakon št. 65-555 z dne 10. julija 1965, ki dodeljuje francoskih državljanom, ki opravljajo ali so opravljali poklicno dejavnost v tujini, pravico do vključitve v sistem prostovoljnega pokojninskega zavarovanja, velja za državljane drugih držav članic pod naslednjimi pogoji:
 - poklicna dejavnost, iz katere izhaja prostovoljno zavarovanje po francoskem sistemu, se ne sme oziroma se ni smela izvajati na francoskem ozemlju ali na ozemlju države članice, katere državljan je delavec;
 - delavec mora ob vložitvi zahtevka predložiti dokazilo, da je stalno prebival v Franciji najmanj 10 zaporednih let, ali da je zanj v enakem obdobju nepretrgoma veljala francoska zakonodaja na obvezni ali prostovoljni osnovi.
4. V smislu člena 73(3) uredbe, izraz „družinske dajatve“ vključuje:
 - (a) predporodne dodatke iz člena L516 Kodeksa o socialni varnosti;
 - (b) družinske dodatke iz člena L 524 in L 531 Kodeksa o socialni varnosti;
 - (c) obvezne dodatke za predvidene davke iz člena L 532 Kodeksa o socialni varnosti;
 - (d) enoten dodatek plače iz člena L 533 Kodeksa o socialni varnosti.

D. ITALIJA

Jih ni.

E. LUKSEMBURG

1. Z odstopanje od člena 94(2) uredbe se zavarovalne dobe ali dobe, ki se obravnavajo kot take, dopolnjene po luksemburški zakonodaji o pokojninskem zavarovanju za invalidnost, starost ali smrti pred 1. januarjem 1946 upoštevajo le za namene uporabe te zakonodaje in v okviru, da naj bi bile pravice, ki so v postopku pridobitve, ohranjene po 1. januarju 1959 ali naknadno ponovno priznane v skladu samo s to zakonodajo ali z dvostranskim sporazumom v veljavi ali v fazi sklenitve. Kadar se uporablja več dvostranskih konvencij, se zavarovalne dobe ali dobe, obravnavane kot take, upoštevajo od najzgodnejšega od teh datumov.

F. NIZOZEMSKA

1. Zdravstveno zavarovanje za upokojene

- (a) Oseba, ki dobiva starostno pokojnino v skladu z nizozemsko zakonodajo in pokojnino v skladu z zakonodajo druge države članice se, za namene člena 27 in/ali 28 šteje za upravičenega do storitev če, ob upoštevanju člena 9, kjer je to primerno, zadovoljuje pogoje zahtevane za upravičenje do zdravstvenega zavarovanja za starejše osebe.

- (b) Prispevki v prostovoljno zdravstveno zavarovanje za starejše osebe znašajo, za osebe, ki stalno prebivajo v državi članici, polovico povprečnih stroškov nastalih na Nizozemskem za zdravljenje starejših oseb in njihovih družinskih članov.

2. *Uporaba nizozemske zakonodaje o splošnem pokojninskem zavarovanju*

- (a) Zavarovalne dobe pred 1. januarjem 1957, med katerimi je prejemnik, ki ne zadovoljuje pogojev, ki omogočajo, da se te dobe štejejo kot zavarovalne dobe, stalno prebival na ozemlju Nizozemske po svojem 15 letu, ali med katerimi je, medtem ko je prebival na ozemlju druge države članice, opravljal dejavnost zaposlene osebe na Nizozemskem za delodajalca, ki je imel sedež v tej državi, se štejejo za zavarovalne dobe dopolnjene ob uporabi nizozemske zakonodaje o splošnem pokojninskem zavarovanju.
- (b) Dobe, ki se upoštevajo v skladu z pododstavkom (a) zgoraj, se ne upoštevajo, če so bile že upoštevane pri izračunu dolgovane pokojnine po zakonodaji druge države članice za pokojnino za starost.
- (c) Glede poročene ženske, katere mož je upravičen do pokojnine po nizozemski zakonodaji o splošnem pokojninskem zavarovanju, se kot dobe zavarovanja upoštevajo tudi dobe zakonske zveze pred dnevom, ko je žena dosegla 65 let in med katerimi je stalno prebivala na ozemlju ene ali več držav članic, pod pogojem, da te dobe sovpadajo z dobami, ki jih dopolni mož po isti zakonodaji in s tistimi, ki se upoštevajo v skladu s pododstavkom (a).
- (d) Dobe, ki se jih upošteva v skladu s pododstavkom (c) se ne upoštevajo, če so že upoštevane kot dobe za izračun pokojnine izplačljive poročeni ženski po zakonodaji za zavarovanje za starost druge države članice ali kot dobe, med katerimi je pridobivala pokojnino za starost v skladu s to zakonodajo.
- (e) Določbe zgornjih pododstavkov se smiselno uporabljajo tudi za ženo, ki je bila poročena in za katere moža je veljala nizozemska zakonodaja o pokojnini za starost, ali se šteje, da so dobe zavarovanja dopolnjene v skladu s pododstavkom (a).
- (f) Dobe iz pododstavkov (a) in (c) se upoštevajo le za izračun pokojnine za starost, če je oseba stalno prebivala na ozemlju ene ali več držav članic šest let po tem, ko je dopolnila 59 leto starosti in vse dokler ta oseba stalno prebiva na ozemlju ene od teh držav.

3. *Uporaba nizozemske zakonodaje o splošnem zavarovanju za vdove in sirote*

- (a) Za namene člena 46(2) uredbe, se dobe pred 1. oktobrom 1959, med katerimi je delavec stalno prebival na nizozemskem ozemlju po 15 letu starosti ali med katerim je stalno prebival na ozemlju druge države članice, a je bil zaposlen na Nizozemskem pri delodajalcu, ki ima sedež v tej državi, štejejo za zavarovalne dobe dopolnjene po nizozemski zakonodaji o splošnem zavarovanju za vdove in sirote.
- (b) Dobe, ki se upoštevajo v skladu s pododstavkom (a) se ne upoštevajo, če so te dobe že upoštevane kot zavarovalne dobe dopolnjene po zakonodaji druge države glede pokojnin za preživele osebe.

4. *Uporaba nizozemske zakonodaje o zavarovanju za nezmožnost za delo*

- (a) Za namene člena 46(2) uredbe se dobe plačane zaposlitve in dobe, ki se štejejo kot take, dopolnjene po nizozemski zakonodaji pred 1. julijem 1967 štejejo kot zavarovalne dobe dopolnjene po nizozemski zakonodaji o zavarovanju za nezmožnost za delo.
 - (b) Dobe, ki se upoštevajo v skladu s pododstavkom (a) se štejejo kot zavarovalne dobe dopolnjene po zakonodaji tipa iz člena 37(1) uredbe.
-